Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237. Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXII. Ч. 18. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 28-го СІЧНЯ 1954. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 28, 1954. No. 18. VOL. LXII.

СЕНАТ РАТИФІКУВАВ ДОГОВІР ІЗ КОРЕЄЮ

ДОГОВІР РАТИФІКОВАНО БІЛЬШІСТЮ 81 ДО 6 ГОЛОСІВ; ПРОТИВНИКИ РАТИФІКАЦІЇ ПОКЛИКАЛИСЯ НА ПРОПОЗИЦІЮ БРІКЕРА ОБМЕЖИТИ ПРАВА ПРЕЗИДЕНТА УКЛАДАТИ МИРОВІ ДОГОВОРИ

Вашингтон. — Сенат переважною більшістю голосів — 81 до 6 ратифікував договір взаємної безпеки з Південно-Корейською Республікою. Проти його ратифікації голосували 5 демократів і один республіканець. Цей договір ратифіковано недавно в корейському парляменті. Договір про взаємну безпеку між ЗДА і Південною Кореєю уклав у серпні минулого року державний секретар Джан Ф. Доллес із президентом Сінгманом Рі, а навесні минулого року почав у тій справі переговори президент Айзенгавер під час свого побуту в Кореї. Завдання цього договору такі: 1. Гарантувати Південній Кореї безпеку перед новою комуністичною агресією з півночі. 2. Гарантувати безпеку ЗДА, даючи їм можливість затримати деякі острови вздовж азійського побережжя. Представники уряду заявляли, що цей договір не зобов'язує до оборони Кореї, коли б вона сама спровокувала війну, а також у випадку державного перевороту в Південній Кореї. (Подібні двосторонні договори про взаємну безпеку ЗДА мають вже з Австралією, Новою Зеляндією, Філіппінами і Японією). Противники ратифікації цього договору ділали під впливом внеску сенатора Брікера, який домагається обмежити право президента укладати мирові договори з чужими державами, побоюючись, щоб ці договори не порушили Конституції ЗДА. За ратифікацію договору промовляв сенатор Александер Смит, який два тижні тому повернувся з Кореї, де конферував із президентом Рі. Він заявив, що комуністичні війська в Північній Кореї не виявляють ознак підготови до нового наступу, а тільки скріплюють теперішні позиції. Демократичні сенатори пригадували нагінку на бувшого президента Гаррі Трумана за те, що, нібито не мавши на то права, почав війну в Кореї в червні 1950 року, і твердили, що Труман діяв в імені чартеру Об'єднаних Націй, що його ратифікував Сенат ЗДА.

Президент Туреччини прибув до ЗДА

Селяль Баяр, 70-літній президент Турецької Республіки, прибув у вівторок пополудні до Ню Йорку кораблем „Мавританія". На самому вступі він з усміхом заявив, що найпершою ціллю його приїзду є „побачити американців". В товаристві президента прибула його дружина і військові і політичні дорадники. На вулиці в Ню Йорку валку авт президента зупинила юрба, радісно манифестуючих турків, при чому одна дівчина дісталась до авта і передала президентові квіти. Після ночі, переведеної в готелі „Вальдорф Асторія", Селяль Баяр мав відлетіти пополудні спеціяльно висланим по нього літаком до Вашингтону. До Ню Йорку вернеться він в суботу, де в понеділок відбудеться офіційне прийняття, зорганізоване посадником міста. Президент Туреччини приїхав на особисте запрошення Айзенгавера, що був в Анкарі у березні 1952 р., як головний командувач військ НАТО.

Талботт злагіднює заяву про еспанські бази

Вашингтон. — Секретар летунства Гарольд Е. Талботт говорив на пресовій конференції про користування еспанськими летунськими базами. Один журналіст запитав секретаря летунства, — чи летунські бази в Еспанії будуться тільки для мирних цілей, і що буде з ними на випадок війни. Талботт відповів на це так — „А хто ж тоді стримає нас від того, щоб ми ними користувалися?" Пізніше він злагіднив це твердження, додавши, що на підставі порозуміння із еспанським урядом, ЗДА зможуть користуватися цими базами за згодою цього уряду. В договорі про бази з Еспанією є застереження, що „час і спосіб користування базами визначений у взаємному порозумінні між обома державами".

Електрична енергія з атомових відпадків

Ню Йорк, Н. П. — Голова дирекції Радіової Корпорації Америки Дейвид Сарнофф демонстрував перед науковцями цієї корпорації, як маленька атомова батерія перетворює атомову енергію на електричну. Він сполучив цю батерійку із звичайним телеграфічним ключем і передав такі речення: „Атомова енергія для мирних цілей" і „Людина — це найбільше чудо і найважливіша проблема на землі". Це був перший випадок, коли атомову енергію перетворено на електричну. Сарнофф зазначив, що ця його перша спроба може мати таке саме значіння, як перша спроба Едісона, коли йому вдалося перетворити електричну енергію на світлову. Бо хоч його досліди ще незакінчені, вже можна говорити про великий перелім у цій ділянці. Ця батерійка збудована з радіоактивних відпадків ядрового реактора, що утворюються під час розбиття атомів урану з атомовою масою 235 (U—235). Але Сарнофф додав, що ця батерійка не зможе заступити великих атомових фабрик які потрібні для таких механізмів, як недавно спущений на воду перший підводний атомовий човен „Навтілюс". Але ці батерійки матимуть велике значіння як нове джерело збільшення електричної енергії для мирних цілей. Фарадай, 120 років тому, казав Сарнофф, що не знав, яке значіння матиме електричний струм, який він вперше випродукував. А тепер на цій самій засаді діють такі могутні генератори, як Найагара або Гребля Гувера, збудовані на засаді винаходу Фарадая.

ПРЕДСТАВНИКИ ВСІХ ГРУП ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ПОХОРОНАХ ПРЕЗИДЕНТА ЛІВИЦЬКОГО

Мюнхен, Німеччина. — Згідно з повідомленням Українського Інформаційного Бюра, в похоронах покійного президента Української Народної Республіки, сл. п. Андрія Лівицького взяли участь представники всіх українських політичних груп на вигнанні, як теж представники німецького уряду, Американського Комітету для визволення від большевизму та представники багатьох поневолених Москвою народів.

Перевезення тіла Небіжчика

Президент Української Народньої Республіки Андрій Лівицький помер у шпиталі в Карльсруге 17 січня, о год. 9:30 ранку. Тіло його було набальзамовано лікарями міського шпиталя і спеціяльним автом, в супроводі сина Небіжчика Миколи Лівицького та судді І. Іножарського, перевезено 20 січня ц. р. до Мюнхену. Ескорту тлінних останків Президента зустріли представники Президії, Виконавчого Органу Української Національної Ради та Військового Ресорту. Відразу представн. Ресорту Військ. Справ подбав про почесну охорону і варту біля труни Небіжчика, що була перевезена до каплиці на Вальдфрідгофі в Мюнхені.

Заупокійна Служба Божа

О 10-ій годині ранку невелика, але гарно обладнана Свято-Покровська Церква в Мюнхені на Дахауерштрассе поволі заповнюється вірними. Владика, Високопреосвященніший Митрополит Ніканор, що приїхав в асисті численного духовенства... [illegible] чистого акту облачення, благословляє до заупокійної Святої Літургії. Починається чудова служба Божа, своїми співами і багатозмістовна свята Літургія, що викликає у вірних, які вже цілком заповнили церкву, почуття примирення з долею...

Між приявними бачимо, — крім, розуміється, присутніх у Мюнхені членів родини покійного Президента — його дружини Марії Варфоломіївни, сина Миколи Андрієвича — багато найвидатніших представників українського політичного та громадського життя: наступника Президента і Голову Виконавчого Органу д-ра Степана Витвицького, членів Президії Української Національної Ради п. О. Бойдуника, Є. Гловінського, І. Поповича; членів Виконавчого Органу УНРади — Заступника Голови С. Довгаля, пп. М. Воскобійника, В. Діберта, М. Хробака, О. Юрченка, держ. контролера І. Іножарського; далі бачимо присутніх полк. А. Мельника полк. Кмету, п. Ярослава Стецька, В. Доленка, Я. Бенцаля, ген. М. Капустянського, ген. Дашкевича (з Австрії), ген. Вовка, полк. М. Шраменка, полк. М. Стечишина, сотн. Задоровича (Австрія), полк. Побігуцього, М. Ковалевського, майора Кукловського, майора Дзябенка. На кінець Служби Божої прибула з Ульму численна делегація від Союзу Українських Ветеранів з двома прапорами, очолена полк. В. Татарським і полк. І. Пекарчуком, також майор Л. Василів та до тридцяти комбатантів з родинами.

Заупокійну святу Літургію відслужив о. Демид Бурко в асисті оо. Дімітрашвілі і о. диякона Воробця. Прекрасно співав хор місцевої парафії під керуванням о. І. Заця.

Після Служби Божої була відправлена панахида за спокій душі Президента Андрія Лівицького. Панахиду відслужив Високопреосвященніший Митрополит Ніканор в асисті вже названих священиків та дияконів, до яких ще приєднався о. Паладій Дубицький та о. Ф. Луговенко.

Похорон на Вальдфрідгофі

Вже в полудневі години на цвинтар почали сходитись засмучені люди, щоб в останнє глянути на свого Покійного Президента. Поодинокі і групами підходять до каплички, де за шклом, серед чудових квітів і вінків, лежав Небіжчик. В супроводі Миколи Андрієвича Лівицького підходять приїжджі з Парижу, які щойно прибули: ген. О. Удовиченко, інж. С. Созонтів та ред. Р. Голіян. Та і їх швидко зміняють інші українці та чужинці, між якими ми зауважили представників козацтва в їхніх характерних шапках.

Тим часом, вінки прибувають потоком. Невеликі галі швидко заповнюються людьми і вже нема для них тут місця. Не зважаючи на дощ, люди терпляче чекають надворі.

О 3-ій годині пополудні відчиняються широкі двері великої і просторої каплиці. І. ... [illegible] ... з українцями, — чужинцями з українцями, — що прийшли віддати останній поклін Покійному.

Представники політичних, громадських і військових організацій та установ творять величезний шпалір із своїми вінками і китицями. Під звуки жалібного маршу, поволі немов пливе, в'їжджає труна з Небіжчиком, покрита прапором, прекрасними китицями і квітами від найближчих представників родини і супроводжувана одним бойовим прапором армії УНР і прапорами комбатантів. Перед труною старий козак Божко тримає подушку з орденами Небіжчика і клейнодами Гетьмана Мазепи. До почесної сторожі відразу ж стає ген. О. Удовиченко і ген. Дашкевич, їх незабаром змінили ген. Капустянський і ген. Вовк, далі почесну варту військовиків тримали полковники Шраменко, Коваль, Татарський та Пекарчук. Рівночасно весь час біля труни була почесна варта пластунів та студентів.

В повному єпископському облаченні, спираючись на патерицю, входить Митропол. Ніканор в супроводі всього духівництва (до якого ще долучився о. Сіменович) і розпочинається заупокійна Служба Божа. Високопреосвященніший Владика прочуленим голосом відчитує останні молитви. Починається величезний похід, який відбуваєтьс

(Закінчення на стор. 4-тій)

АЛЬЯНТИ ПРИСПІШУЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ, ПРИЙНЯВШИ ДЕННИЙ ПОРЯДОК МОЛОТОВА

ДЖ. Ф. ДОЛЛЕС ВИГОЛОСИВ ВЕЛИКУ ПРОМОВУ, В ЯКІЙ ГОСТРО КРИТИКУВАВ ВИСТУП МОЛОТОВА. — ПРИЙНЯТТЯ ДЕННОГО ПОРЯДКУ МОЛОТОВА Є ТІЛЬКИ ТАКТИЧНИМ ХОДОМ

Берлін. — Другий день конференції чотирьох міністрів закордонних справ, на якому проводив президент Франції Бідо, розпочався великою промовою державного секретаря ЗДА, Дж. Ф. Доллеса. Ще раз, після виступів міністрів Франції і Англії, Дж. Ф. Доллес накреслив загальний підхід західних великодержав до завдань цієї конференції і детально полемізував з аргументами Молотова. Він заявив, що західні державні мужі прибули на конференцію, щоб шукати порозуміння між Сходом і Заходом, а не поглиблювати розбіжності, і тому вони з „розчаруванням" слухали початкову ромову Молотова. „Не було там нічого нового, ми чули такі самі промови багато разів". Доллес протиставив промови Бідо й Ідена, в яких не було ніякого дискримінування інших націй і ніяких обвинувачень, виступові Молотова, який „викликав духа підозрі й ненависти, що характеризує злощасний Версальський договір". Доллес протиставився вимозі Молотова завертати до принципів Ялти, заявляючи, що конференція в Ялті, яка „розчленовувала Німеччину", відбувалася в часі воєнної ненависті і завзятости, одначе від часу ... [illegible] ... і тепер не можна дискримінаційними засобами впроваджувати Німеччину, як рівноправну державу, в сім'ю інших народів. Доллес з похвалою висловився про Бідо, який говорив саме в дні замирення з Німеччиною, а не дальшого конфлікту з нею. Европейський оборонний пакт, мовляв, це була ідея Франції і нема нічого, що могло б той пакт заступити. Окремий великий уступ своєї промови присвятив Доллес червоному Китаєві. Він заперечив, начебто ЗДА не визнають існування червоного Китаю: факт існування комуністичного режиму в Китаї ЗДА найкраще пізнали на 150,000 вбитих і ранених американців в Кореї, як також на Індо-Китайській війні і постійній загрозі для всіх сусідів від комуністичного Китаю. ЗДА переговорювали з комуністичним Китаєм у справі перемир'я в Кореї і будуть переговорювати про справи, що стосуються зв'язків із Китаєм. Проте Доллес рішуче відмовився втягнути Китай до вирішування тих світових проблем, які не мають ніякого зв'язку з Китаєм. Доллес пригадав велику відповідальність чотирьох великодержав перед европейськими народами, зокрема і спеціяльно перед Німеччиною й Австрією і заявив, що в почутті тієї відповідальности, щоб не затягати цієї конференції довгими дебатами над формалістичними питаннями, представники західніх альянтів приймають запропонований Молотовим денний порядок. Доллес пригадав при тому Паризьку конференцію з-перед 5 років, ... [illegible] ... спори за денний порядок. — Після того Молотов негайно зголосив формальну резолюцію, щоб в травні - червні ц. р. відбулася конференція 5 великодержав з участю комуністичного Китаю. Відповідь на ту пропозицію буде дана на найближчому засіданні конференції.

Сенатська комісія затвердила номінацію Бісона

Вашингтон. — Сенатська Комісія Праці, затвердила більшістю 7 до 6 голосів (голосування по партійній лінії) Алберта С. Бісона членом Крайової Ради Робітничих Відносин. Голосування відбулося після того, як голова Снілки Вугляників Джан Л. Луїс у депеші до Сенатської Комісії Праці гостро виступив проти цієї номінації. Проти номінації виступали всі демократичні сенатори, члени цієї Комісії, а сенатор Герберт Г. Лімен обвинувачував республіканських сенаторів у тому, що вони з поспіхом форсують затвердження номінації і не дають часу на переслухання в цій справі. Секретар - скарбник Конгресу Робітничих Організацій Джеймс Б. Кері заявив, що, на його думку, Бісон „нездібний чесно і неупереджено виконувати закон, який стосується інтересів праці та її керівництва". Сенатор Смит ... [illegible] ... вання це на один день, щоб можна було переслухати представника Американської Федерації Праці, але сенатор Ірвінг М. Айвес зажадав негайного голосування над затвердженням Бісона, бо він вже має рішення в цій справі без дальших переслухань. Бісон — представник підприємців у Раді Робітничих Відносин.

40 тисяч родин в Ню Йорку мусіли б залишити мешкання

Ню Йорк, Н. И. — Міська Управа Ню Йорку плянує побудову нових домів для мешканців з середніми й низькими прибутками, в зв'язку з чим тисяч 56,000 родин мали б залишити свої дотеперішні мешкання. З тої кількости тільки 16,000 родин мають інші мешкання, а 40,000 родин мусіли б самі знаходити для себе нові приміщення. В цій справі відбувалися переслухування в Міській Управі, на які з'явилися понад 1,000 осіб, що виповнили кілька кімнат і два входи до Сіті Голлу. Міський радний Стенлі М. Ісаакс протестував проти пляну звільнювати старі помешкання для побудови новозапланованих дільниць, — як довго не можна буде запропонувати їх мешканцям інших приміщень. Плянується перебудувати чотири частини міста: 1. На південний схід від площі Вашингтона між вулицями Четверто, Мерсер і Гавстон та Вест Бродвеєм. 2. Між Першою і Другою Евеню та 30 і 33 Вулицями. 3 і 4 групи домів мають збудувати недалеко Площі Вашингтона. Радний Ісаакс промовляв в імені меншинних груп населення.

Укладають плян евакуації міста перед атомовим налетом

Ню Йорк, Н. И. — Урядовці Цивільної Оборони 10 більших міст та одного повіту в Нюйоркській стейті — Ню Йорку, Боффало, Олбані, Ютіки, Сиракюз, Рачестер, Скенектаді, Найагара Фоллсу, Бінгемптону, Трой і повіту Нассав — уклали пляни евакуації міст перед атомовою атакою. Директор Стейтової Цивільної Оборони лайтенант-полковник С. Р. Гюбнер заявив, щоб уряди цивільної оборони повищих міст підготовили проєкт, яким способом найкраще розпорошити населення, поки ще ворог зможе почати свою нищівну атаку.

Какао також дорожчає

Ню Йорк, Н. И. — Коли ціна за фунт кави дійшла до рекордової висоти, — споживачі кави не можуть потішати себе тим, що, замість кави, питимуть какао, бо воно також дорожчає. Впродовж одного року ціна за фунт какао піднеслася на 20 центів, і цього місяця фунт какао коштував 55 центів. Треба пригадати, що 1946 р. фунт какао коштував тільки 9 центів. Та какао вживають не тільки для пиття, але й для виробу шоколяди, цукерків, морозива та тортів. Ціну на какао піднесли англійські гуртівники, які закуповують майже весь його запас на Золотому Березі в Африці та в Нігерії. Представники американського шоколядового промислу виїхали на конференцію до Лондону, щоб остерегти англійців перед високими цінами на какао.

Австрія готова заплатити Совєтам 150,000,000 дол. за мир

Берлін. — Неофіційна австрійська делегація, яка з безпосередньої віддалі стежить за ходами Берлінської конференції чотирьох міністрів закордонних справ і готова кожної хвилини взяти участь в нарадах над мировим договором з Австрією, каже, що її запросять, — прогосила ці концесії, що їх готова дати за згоду Совєтів на мировий договір. Отож Австрія готова зректися своїх претенсій на споруди нафтових копалень та на кораблі Дунайської фльоти, що знаходяться в руках Совєтів, і крім цього заплатити Совєтам $150,000,000, щоб покрити їхні претенсії на „воєнне відшкодування". Речник австрійської делегації підкреслив, що це — більша сума, ніж та, на яку погоджувався представник ЗДА в попередніх нарадах над миром з Австрією.

Еспанські студенти демонструють проти режиму

Мадрид. — Демонстрації еспанських студентів, звернені спершу проти Англії і зорганізовані організацією „Фалянга", на яку спирається режим ген. Франка, — несподівано звернулися своїм вістрям проти існуючого режиму. Сталося це внаслідок вуличних сутичок з еспанською поліцією, яка не допускала демонстрантів до британської амбасади, при чому багато студентів поранено. 3,000 студентів Мадридського університету проголосили страйк протесту проти промовчання в офіційному пресовому повідомленні і в звідомленні офіційних часописів про поранення студентів поліцією. У меморіялі до міністра внутрішніх справ станова організація мадридських студентів домагається димісії директора поліції, генерала Гієрро.

В АМЕРИЦІ

● Секретар праці Джеймс П. Мічелл заявив на Сенатській Комісії Праці, що він є за тим, щоб робітники перед початком страйку заявлялися, чи вони страйкувати, чи ні. В законопроєкті плянується голосування після того, як страйк розпочався, а президент Айзенгавер у своєму зверненні до Конгресу не виявив свого становища у цій справі.

● Досі тільки 17 держав заявили, щоб, згідно з індійським проєктом скликати на 9-го лютого сесію Генеральної Асамблеї ОН для справ Кореї. Загально вважають, що потрібно 31 голосу не вдасться зібрати для того, щоб Генеральна Асамблея ОН могла відбути свое надзвичайне засідання.

● 1953 року водвоїлося число вбитих стрілами з луків оленів і ведмедів в Нюйоркській стейті. Число мисливців, які полюють луками, зросло в минулому році на 4,000. Число забитих оленів становить 407, а чорних ведмедів 6.

● 27го січня дзвонитимуть дзвони всіх церков, зазначуючи початок „двогодинного Походу „Даймів", що його впоряджують матері. Ця збірка фондів у висоті 75,000,000 долярів призначена на боротьбу проти дитячого паралічу. В цьому „поході" даймів братимуть участь 2,000,000 матерів, які плянують зібрати 20,000,000 домів.

● Американське товариство для дослідження пістряка повідомляє, що жування тютюну спричиняє пістряка ротової ями. Ті висновки зроблено на підставі дослідження хворих на пістряк ротової ями в шпиталі Міннесотського університету.

● Артур Г. Дін, спеціяльний делегат ЗДА для переговорів з комуністами в Кореї, заявив, що комуністи використовували ці переговори тільки для своєї пропаганди, а не для того, щоб дійти до замирення.

● Нюйоркський стейт проєктує закон, який заборонив би звільняти від оподаткування каледжі й університети, в яких працюють професори, що не хотіли відповідати перед комісією на питання, чи вони комуністи.

Губернатор стейту Ілліной, Вільям Г. Стреттон (зправа) вручує пропам'ятну Проклямацію Івановї Дужанському, президентові Ліги Американців Українського Походження в Шікаго, та проголошує день 24. січня 1954 р. Українським Днем в цілому стейті.

УСТАЛЕНО ФОРМУ ПЕРЕСЕЛЕНЧОГО АШУРАНСУ

Вашингтон. — Минулого понеділка відбулася тут в Еміграційному Відділі Державного Департаменту конференція Дорадчої Комісії Допомогових Організацій з Адміністратором нового імміграційного закону, в якій взяли участь представники поодиноких допомогових організацій, між ними д-р Володимир Галан від Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. У вислідi нарад остаточно вирішено форму нового ашурансу, що його зможуть видавати для нових кандидатів на приїзд до Америки поодинокі допомогові організації. З поміж них, які ці організації здобули, найважливіша та, що відноситься до забезпечення місця праці і мешкання та відповідальности, що новий імігрант не стане публичним тягарем. Кожний ашуранс, виставлений індивідуальним спонсором, може бути тепер підтверджений (індорсований) допомоговою організацією, яка тим самим перебирає на себе частину відповідальности за те, щоб новий імігрант виконає усі законні вимоги. В справі тих ашурансів та полегш видасть ЗУАДКомітет окремий комунікат.

В СВІТІ

● Дж. Ф. Доллес, державний секретар ЗДА, що перебуває тепер у Берліні на конференції 4 міністрів закордонних справ, дістав каблеграму від Ради Християнських Церков у ЗДА з повідомленням, що мільйони християн, які ходять до церкви, будуть молитися під час Берлінської конференції за успіх Доллеса в забезпеченні миру для Европи, Америки й інших частин світу.

● В понеділок о годині 9.30 ранку, за розпорядженням посадника Західнього Берліну, стримано на 3 хвилини весь рух. У трамваях і підземці кондуктори закликали пасажирів встати і зберегти 3-хвилинну мовчанку. Також стримано працю у всіх фабриках і бюрах, а телефоністки впродовж 3 хвилин не лучили ніяких розмов. Так берлінці заманіфестували своє повне ставлення до конференції, чотирьох міністрів, що вестимуться в їхньому місті.

● 8 травня скасовано в Англії карткову систему на деякі роди харчів, що існувала ще з останньої війни. До цього часу в Англії можна було діставати масло, сир, маргарину і взагалі всі товщі тільки на картки.

● Маленков головував у Москві на конференції працівників машинно - тракторних станцій. Присутніх було понад 2,000 сільсько - господарських керівників і спеціялістів з усього СССР. Нарада відбувалася в Кремлі. Крім Маленкова, взяли участь в конференції всі члени совєтських достойників.

● Коли королева Єлисавета II їхала автом у Новій Зеляндії, по шляху, що проходить паралельно із залізницею, машиніст поїзду пізнав її і так поповнів поїзд, що довший час всі пасажири мали нагоду манифестувати свою прихильність до королеви.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВАЖЛИВИЙ ПОЧИН

На іншому місці в цьому числі надруковано повідомлення Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу про організацію курсів українознавства для молоді в найближчому вакаційному сезоні. Курси відбуватимуться в приміщеннях „Союзівки", вакаційно-відпочинкової оселі УНСоюзу біля Кергонксону, і включатимуть головні ділянки українознавства: мову, літературу, історію і географію, мистецтво та важливіші ділянки суспільної праці. Курси організує Український Народний Союз, при тісній співпраці з Лігою Української Молоді Північної Америки.

Сама ідея таких курсів не є нова. Думку про такі курси можна знайти в неодному протоколі з нарад не тільки Екзекутиви чи цілого Головного Уряду УНС, але навіть і Конвенції, напр., минулої з 1950-го року. Все ж таки, реалізація такого задуму натраплява на безліч трудношів і перешкод. Бракувало насамперед відповідного приміщення, не вбувало на відповідних силах, які могли б і мали б відповідні кваліфікації на інструкторів на таких курсах, були теж всілякі інші недомагання, яких не можна було перемогти до такої міри, щоб запевнити курсам бодай мінімальний успіх. До того ж постійні заходи УНСоюзу в справі таких курсів у поодиноких університетах, зокрема свого часу в Колумбійському університеті, без результатів таких заходів — не були більшою заохотою для окремих курсів на ширшу скалю.

З признанням треба ствердити, що справа таких курсів лежала на серці й самої молоді, або радше її активних провідників, що виявилось теж і в рішеннях та рекомендаціях конвенцій Ліги Української Молоді і в співпраці її керівників з УНС для здійснення запланованих тепер курсів.

В останніх роках перестали існувати дві головні перешкоди для організації курсів. З купном „Союзівки" два роки тому відкрились цілком нові можливості не тільки для вакаційного відпочинку, але й для використання вакаційного часу для культурних цілей. Минулого року „Союзівка" мала свій перший сезон, який завжди мусить бути тільки пробний, але вже і в тому пробному сезоні ані один тиждень не минув без відповідної культурно-розваговї імпрези в тій оселі. Представники нашої молодої генерації, які побували в „Союзівці", прийшли до переконання, що навряд чи можна б знайти краще місце на курси українознавства. Справа в тому, що вже в першому сезоні „Союзівка" почала виправдувати надії й перетворюватись справді в „клаптик української землі" на великому американському обширі. Курсанти, що будуть вчитись української мови та ознайомлюватись з українською літературою, історією, традицією чи культурою, відразу матимуть можливість в українських обставинах і в українському оточенні „Союзівки" практично поглиблювати та доповнювати науку.

Загальний плян курсів поданий в повідомленні УНС. Дальші інформації будуть подані своєчасно. На цьому місці хочемо ще відповісти на самозрозумілий запит: що є головною метою тих курсів? Звичайно, за один чи й за кілька тижнів курсів не можна буде ані вивчити мови, ані опанувати в цілості поодиноких предметів. Але їх можна буде пізнати, можна буде в них загально зорієнтуватись, можна буде — кажучи образово — відкрити двері до незбагнених багатств і краси української культури, дальшу дорогу до якої зможе собі вже легше промоцувати опісля індивідуально кожний курсант.

Це завдання курсів становитиме здійснення передумови до їх головної мети: підготови свідомих свого українського походження майбутніх провідників різноманітних ділянок нашого суспільного життя та заступників української правди на американському континенті.

Велике і трудне це завдання і тому за його здійснення взявся Український Народний Союз, який від самого початку свого вже 60-літнього існування мав подвійну ціль: забезпечити повний розвиток і будучність української спільноти в Америці та мобілізувати максимальну допомогу змаганням українського народу на його прабатьківській землі. Під тим кутом подуманий і цей новий почин УНСоюзу — курси українознавства для нашої молоді.

ДВІ ПОДІЇ

У січні цього року збіглися в часі дві події, що матимуть безумовно великий вплив на дальший хід подій всеукраїнського значення.

Підготовлюючись до 300-літніх роковин Переяславського договору, совєтський уряд використав свій велетенський пропагандивний апарат, щоб заздалегідь повести кампанію прославлювання „добровільного воз'єднання" двох „братніх народів", з відданням українського народу під „опіку" „старшому братові". Несподівано те пропагандивне святкування набрало і поза СССР величезного розголосу і перетворилось в подію першорядного політичного значення. Московські большевики дали світові чудову показну лекцію на правдивість прастарої істини про тупість кожної диктаторської, на терорі опертої, системи: брак міри, короткозорість і незнання психіки поневолених мас. Шум офіційних святкувань і змобілізування всіх совєтських достойників, преси, радіо та всього комуністичного апарату, настороживши увагу дипломатичного корпусу в Москві, тамошніх чужинецьких кореспондентів і референтів совєтських справ у всіх великих часописах світу. А що зовнішній світ навчився вже бути крайньо недовірливим до всього, що проповідує офіційна Росія, то й у даному випадку чужинці сягнули до підручників історії і без труду доглупались до правди про Переяславський договір та історичні взаємини між Козацькою Україною і Московщиною, ще в тому часі, коли не існувала назва „Росія". Таким чином несподівано, завдяки пошетовові самої Москви, появилась у світовій пресі, зокрема американській пресі повінь некорисних для Росії і прихильних до України заміток і коментарів. Водночас усі знавці підсовєтських відносин, однаково наші власні, українські, як і чужинецькі, одноголосно стверджують, що використовування Переяславських роковин для русифікаторської пропаганди серед українців і взагалі для імперіялістичних цілей Росії в Україні, матиме далекосяглі значення для скріплення протиросійських настроїв в Україні і для посилення українського визвольницького руху. Цікавим показником правильності такої прогнози є незручна ситуація, в якій опинилася російська емігрантська преса: у конфронтації з чужинецькими голосами — просто не вміючи чи писати за большевицьким зразком, а відхилитись від того зразку значило б осуджувати історію Росії, російські ж емігранти не дійшли ще до мудрости автокритицизму.

Коли ця перша подія сталася на терені СССР і відтіль знайшла відгук по цьому боці залізної завіси, в широкому світі й серед української еміграції, то — навпаки — друга подія сталась на еміграції і напевне знайде колись, якщо не безпосередні, то посередні поважні відгуки в краю. Маємо на увазі смерть президента УНР на вигнанні, сл. п. Андрія Лівицького. Умови, в яких він діяв ще як міністер закордонних справ та прем'єр в Україні і потім на еміграції, були такі, що не могли зробити його ім'я популярним в масах, тим паче, що це був тип громадсько-політичного діяча, а не тип військовика-революціонера і трибуна народу, яким був під час української революції Симон Петлюра. Особливо ж західня галузь українського народу довго не могла забути Андрієві Лівицькому те, що його підпис стояв під Варшавським договором. Проте його смерть не тільки не відгріла давніх спорів, а — навпаки — ще цупкіше об'єднала українську громаду в розсіянні. Прихильники і противники покійного Президента, однаково, як прихильники і противники Української Національної Ради в її нинішньому вигляді, одностайне вшанували пам'ять Покійного достойними голосами, що підкреслювали вірність Андрія Лівицького українській визвольницькій ідеї на всьому його довгому життьовому шляху і широкий діяпазон його державницького способу думання. Ця одностайна гідна і пристойна реакція на цю сумну подію є дуже вартісним показником, що однаково поділ українців за областями їх походження, як і партійно-політичні різниці — є штучно роздувані й перебільшувані. Насправді ж, коли річ іде про всеукраїнські державницькі справи, завжди знаходиться спільна мова, бо для неї найкраща і найнеобхідніша підстава: свідомість і розуміння, що партійний противник є так само, як прихильник, патріотом-державником.

Одночасно смерть Андрія Лівицького матиме поважне значення в ділянці не тільки психологічній, але й правопорядку. Однаково, як закон з 12 листопада 1920 року, прийнятий Радою Республіки, що її скликав Симон Петлюра до Тарнова для впорядкування проблеми державницької тяглости після окупації України большевиками, так і Тимчасовий Закон про реорганізацію Державного Центру, прийнятий після створення Української Національної Ради 10 червня 1948 року, — хоч авторами тих актів були поважні правники, — мають поважні недоліки. Вони виявились особливо гостро за останньої кризи Центру: установа президента була досмертна; не означено взагалі, хто є його постійним заступником, а визначено тільки його наступника в особі голови Національної Ради, при чому сказано лише, що на випадок смерти цього останнього, до часу вибору нового голови УНРади, права й обов'язки президента виконує голова Виконного Органу. Сьогодні, коли нема вже в живих ані Симона Петлюри, ані Андрія Лівицького, що були на найвищих державних становищах за існування Української Народньої Республіки на рідних землях, нема ніяких аргументів за зберігання гідності голови Державного Центру на еміграції, як досмертного титулу. Те саме стосується становища голови Національної Ради. Цю реформу мусить перевести найближча сесія Національної Ради. Ця, як і деякі інші реформи (напр., дуже невдоволеної системи трьох секторів УНРади з точно означеною і непорушною кількістю представників, що у практиці сильно утруднює приймання до УНРади деяких груп з-поза неї) напевне допоможуть позитивно розв'язати однаково кризу системи ради, як і кризу персоналій у тому Центрі. Після таких реформ Центр повинен стати з більшим успіхом, як досі, осередком консолідації всієї активної української еміграції і своєю акцією на користь України у тісній співпраці з місцевими крайовими українськими організаціями повинен відіграти ту поважну ролю у дальших визвольницьких змаганнях, яка призначена всім великим політичним еміграціям.

Микола Чубатий

ПОЛІТИЧНО-ІДЕОЛОГІЧНЕ ПІДЛОЖЖЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОЇ УГОДИ 1654 Р.

II.

Реалізація довго підготовлюваної Переяславської Угоди сталася в моменті духової депресії Богдана Хмельницького, що напевно ослаблювала його волю та робила його менше опірним на акцію українських москвофілів. Сталася вона по смерті многонадійного сина Хмельницького Тимоша та по повному заломанні його молдавських плянів.

Українські самостійники під час Переяславської Угоди

Серед українського громадянства зударялися в четвертому році протипольської революції кілька політично-ідеологічних течій, які впливали на зовнішню політику України. На першому місці слід вказати на самостійницьку течію, що тоді вже існувала в Україні, одначе була ще відносно слабою. Ця течія лише народжувалася у вогні української революції, бо, ніде правди діти, початок повстання Хмельницького не йшов під кличем національного визволення, але під кличем боротьби за соціальне визволення, зокрема за привілеї козацької верстви в границях польської Речі Посполитої.

Як культурна течія, українське самостійництво існувало вже перед революцією Хмельницького. Вона народилася в колах київських інтелектуалів у двадцятих роках 17-го століття, які поставили українському народові перед очі факт, що культурно відроджена Україна, яка посідає свою збройну силу, козацтво, — це прямий наслідник староукраїнської київської держави, України-Руси. Цю думку перший висловив Касіян Сакович, ректор київської Богоявленської школи, предтечі Києво-Могилянської колегії, на похороні гетьмана Сагайдачного. У своїй промові він порівняв козаків з військом славутного князя Олега, монарха руського, який по Чорному морю плавав та Царгород штурмував.

Що ідея самостійної української держави була культивована в тих самих колах київських інтелектуалів, бачимо з того, що спудеї Києво-Могилянської колегії, вітаючи 1649 року Хмельницького при його в'їзді до Києва, виголошували подібні думки і славлять Хмельницького наслідком Олега та інших монархів України-Руси. Річ ясна, що такої високої політичної мови не укладали самі спудеї без вказівок своїх вчителів. Спершу культурна, течія українського самостійництва напевно в часах повстання Хмельницького була вже політичною течією, одначе все ще слабою, обмеженою до інтелектуалів та до молодого покоління козацької старшини, вихованої вже в мурах київської колегії. Партія самостійників мала також у своїх рядах ту шляхту, що стала в ряди козацької армії. Були між ними деякі протестанти, виховані закордоном, які на українську революцію дивилися як на національно-визвольну боротьбу з ціллю збудувати власну державу.

Самостійницька течія проявилася активною під час Переяславської Угоди і безпосередньо по Переяславській Угоді. Її прихильники відмовлялися присягати Москві на вірність в самому Переяславі 18 січня 1654 р. і в наступних місяцях, по різних місцях України, коли по полкам стали переводити присягу на вірність цареві. Звичайно, найкращим представником тої самостійницької течії вважається полковника Богуна, до неї належав також молодий тоді Петро Дорошенко та інші. Ця течія мала своїх людей серед молодшого духовенства київського виховання, з якого ряду вийшов майбутній митрополит Тукальський. Але вона все ж таки була ще тоді заслаба, щоб переконати гетьмана не йти на згоду з Москвою та потягнути за собою козацькі маси.

Пропольська течія під час Переяславської Угоди

Існувала теж тоді в Україні пропольська течія, яка вірила ще в можливість порозуміння з Польщею та в розв'язку української справи в рамках автономії чи може навіть федерації з Польщею. Ця група була в Україні непопулярною, бож сама революція йшла спершу під кличем боротьби з польською магнатерією, а згодом таки зі самою Польщею, що не вміла розв'язати справи в рамках вільної польсько-литовсько-української федерації.

Річ ясна, що пропольського табору в тогочасній Україні не слід мішати з ренегатами українського роду, що покидали свій східній обряд, переходили в латинство та польщилися. В Україні все таки існував табір людей статечних, консервативних, що вірили в польсько-українське порозуміння, бувши рівночасно щиро прив'язаними до української національности та культури. Пропольський табір мав прибічників серед високого духовенства — православного та униятського з православним митрополитом С. Косовим у проводі. До того табору входило також багато української заможнішої шляхти, що не могла погодитися із соціяльною революцією Хмельниччини; її речником був воєвода Адам Кисіль. Ця орієнтація мала теж своїх прихильників серед частини козацької старшини, особливо реєстрових козаків; речником пропольської групи серед козацької старшини був полковник П. Тетеря. Найвищим ідеалом тої пропольської партії було створити українську державу, сфедеровану з Польщею, як третю частину тридільної Речі Посполитої, як це сталося в Гадяцькій Умові (1658).

Дотепер наша історіографія народницької школи, провідним представником якої був Михайло Грушевський, робила кривду цій партії, несправно зараховуючи її провідних людей до зрадників українського народу. Так на ділі не було. Це були люди заможніші, консервативні, виховані на польській культурі, яким тяжко було погодитися з крайньою соціяльною революцією Хмельниччини і що так само, як українські самостійники, на Московщину дивилися як на варварський край і виключали можливість співжиття України з Москвою.

Найбільше громів дотепер упало на Адама Киселя, ренеадатного королівського посла до козаків. На щастя, в ватиканських архівах недавно відкрито документи, які свід-

(Продовження на стор. 4)

ТЕМРЯВА СЕРЕД ЯСНОГО ДНЯ

Розмови про контролю атомової енергії між ЗДА і СССР вже розпочалися. Вони будуть постійно перериватися, знову розпочинатися, можуть припинятися й можуть закінчитися якоюсь домовленістю, що дасть Кремлеві можливість прислати кілька десятків своїх випробуваних шпигів з цієї важливої ділянки до Америки. І це все. Ніякої контролі у себе в СССР, звичайно, не допуститься, і в цьому не сумніваються учасники нарад. Проте наради розпочалися й, можливо, будуть продовжуватись.

Напрошується питання: пощо в такому випадку провадити ці розмови і хто з них матиме доходовий „бизнес"? Кремль вже має. Після невдач з грандіозними мітингами миру, після фактичного провалу пропагандивної кампанії проти „бактеріологічної війни", що її, за твердженням Кремлю, провадили ЗДА в Кореї, після непереставного крику про „мирне" будівництво в СССР, Кремль може усім своїм вассалам і всім своїм п'ятим колонам дати наглядний доказ своєї „миролюбности".

Звичайну сіру людину цікавить в даному випадку не бажання Кремлю порозмовляти для своєї наявної користи з „фашистами" і „капіталістами". Цікавим є бажання цього, зненавидженого Кремлем світу розмовляти з ним, себто розмовляти з партнером, що постійно „пересмикує" карти. Розмовляли ж з червонним про „бактерії" в Кореї, розмовляли про „замучених" полонених, розмовляли про своїх вигнаних послів, про збиті літаки, про... про що тільки не розмовляли з цим Кремлем, але чи є хоч найменший результат цих розмов?

Ще 1940 р., себто у самому розпалі дружби Заходу з Москвою вийшла прекрасна книга А. Кестлера „Темрява опівдні". Автора, доброго знавця совєтських відносин, вразило повне каяття всіх підсудних у голосних совєтських процесах, зокрема дивне плазування недавніх вождів, які заявляли про свої неправдоподібні злочини й наввипередки один перед одним вимагали для себе найсуворішої кари. Герой Кестлера, Рубашов, бувший совєтський вождь, признається до всього, що йому закидувано й що він вчинив не тільки під психічним терором, але й з послуху для партії, для ідеї, якій усе життя служив і яка, незрозуміло для нього чому, вимагала його повного фізичного і морального знищення.

Ще перед тим він сам ліквідує ідейних комуністів Заходу, які не бажали слухати кремлівських наказів і допомагати Гітлерівим чи фашистам, які вели війну з Абесінією і з якими Москва торгувала. Бо для Рубашова торгівля з фашистами була потрібна, хоч би від того й заламувались ідейні західні комуністи, які бойкотували фашизм.

Після процесу Берії, після процесів багатьох західних достойників у сателітних країнах, Кестлер спростив би свою думку і признав би, що Рубашов зводив на себе наклепи, бувши змушеним до цього якимись страхітливими, незнаними на Заході методами, що їх вишукати потрапила лише Москва.

Темрява опівдні густа й тепер. Книги Кестлера все ще лишаються без впливу на великі політичні справи. Москва еоже заморозувати з черги всіх своїх вождів і прилюдно заявляти, що вони завинили своїми зносинами з Заходом, а Захід, в обличчі неправди, про яку знає достеменно, сприймає це, як належне. Знаючи найкраще про те, що його летуни не розкидали бактерій, вважає нормальним обвинувачення Кремлю перед усім світом, так само, як мириться з тим, що Москва залегалізувала невільничу працю, висилання мільйонів на вимирання в концентраційні табори, розбивання родин, прикріплювання до праці, до місця замешкання, до голоду, нуженности й страху. Москва, як нормальним засобом міжнародних зносин, послуговується брехнею, а культурний світ, перебуваючи в моторошній темряві серед ясного дня, вважає, що можна про щось домовитися з країною, в якій брехня — наріжний камінь усього. Щобільше, культурний світ вважає, що можна рятувати культуру, зраджуючи її одночасно, засідаючи в одних залях, за тими самими столами і наражуючись з тими, які послідовно прямують знищити цю культуру з усіма її носіями, які не признають ніякого відступу від своєї мети, змінюючи повсякчасно лише шляхи до мети.

Зустрінулись не рівносильні світи: світ, що керується етичними засадами і світ безкомпромісової логіки.

Герой Кестлера, Рубашов, написав у своєму щоденнику: „Єдиною нашою керівною засадою є послідовна логіка. Плинемо без етичного балясту".

Перебування з позбавленим етичного балясту надщербює сумління й тих, хто вважає його за вартість етики. Німецький філософ К. Ясперс, у повоєнній своїй праці про провину („Ді Шульдфраге"), добачає в злочинах Німеччини провину й тих народів, що розмовляли з Гітлером. Підтримуючи добрі зносини з нацистівським урядом, ці народи, за твердженням Ясперса, фактично сприяли нацистівству. Бо будують положення, коли керуватися лише розумом, лише політичними комбінаціями — небезпечно.

У в'язниці, перед самим розстрілом, це усвідомив Рубашов: „Може не вчинити було дім плисти без балясту. Може самий лише розум — це недосконалий компас, який провадить настільки покрученим і складним курсом, що дійсна мета затрачується у млі".

„...Може наступить тепер доба великої темряви..."

І. К.

Софія Парфанович

ТАМ, ДЕ НАШІ КОНІ ПАСЛИСЬ...

(Люди в ДП-таборі)

(7)

Оце готуються прийняти високого гостя-переможця Німеччини. Вранці залітає така панічна вістка до табору. І тоді починається біганина, прибирання, миття, чищення. Бюра усі в напрузі і тривозі: хто буде? що скаже? чи не дасть наказу всім виїздити, звідкіля прийшли? Те саме думають громадяни. Проте, розбіглись посли: один за круглим білим хлібом з німецької землі і з американських муки, яким мають вітати гостя; другий — за квітами.

Площа як мальована: чистісінька, византина (свіжвільний вітер кидає все нові каштани!). Шкільні діти уставились парами, вчителі і священик бігають, хвилюються. Вже у дівчинки в руці китиця яскравих далій. Хор стоїть наготові і поліція на „позір". Цікаві збоку, інші в вікнах. Щохвилі: „Їде, їде!" Ворожать, що це добрий знак, коли „він" хоче познайомитись з нами. Чекають година, дві, п'ять... Не приїздить. Може завтра? А може...

...У Мангаймі прийшли вояки забирати півтори тисячі людей. Люди взялись за руки і не давались. Один повісився, два збожеволіли. Вояки відступили, заявивши, що з безборонними воювати не будуть. За тиждень мають їх скасувати, але...

У Фульді (с таке близько совєтської границі) УНРРА закликала всіх українців, щоб добровільно зійшлися на большевицьке збірне місце. Втекли до Авґсбурґу. Литовці, лотиші естонці, поляки подали їм утікати.

У Штутґарті забрали силою 400 людей-табір і вивезли „по той бік".

У Мюнхені: — румовиська, румовиська, румовиська. Серед них божевільний гуркіт незрозумілого життя. Здається, що не бомби, а цей страшний, невгомонний рух потряс землею і повалив місто. Мусіло бути гарне. Ще решітки клясичних будинків свідчать про його красу. Пропілеї, Королівська Площа, обеліск. З грецьких святинь тільки фантоми, всередині вижолоблені, там капітель, тут портика. І блискуча простора площа, вимощена гладкими плитами. І безконечний рух і божевільний ритм. Просто незрозуміло, чого це і куди женуть ці люди, коли їхнє місто лягло в руїни.

Серед руїн наші люди. Чотири тисячі в таборі, а решта ховається по руїнах. З усіх усюд приносять їм вістки про тривожні дії. Вони всі — це клубки нервів. Їхня домівка — Червоний Хрест, похожа на оцей гуркіт повіноного міста: невідомо пощо, нащо, кому і що походжує це інституція. Але завжди приходять до неї люди, розказують щось, розпитують, залишають за собою тривогу нових подій і відходять з запевненням, що „силою вивозити не будуть". Це заспокоює. На часок. Може на день, може на два. Не довше. Мюнхен — наша столиця, наша централя. Вони повинні щось знати. Вони повинні щось зробити. Якісь інтервенції, меморіяли...

Але нічого не зроблено, бо ніхто нічого не годен зробити. Ніхто з нами не хоче говорити...

Дехто вірить, що буде війна. Інші, що „щось станеться". Багато втікає. Хоч невільно їхати, мандрують з місця на місце, по можливості з „зони" в „зону". Щоб ніде не бути і щоб його не знали.

Так у таборах і поза ними живуть люди. В багатьох таборах, що засіяли собою три частини Німеччини й Австрію. Живуть серед таборових буднів, в журбі за прожиток, житло, одяг, в боротьбі за життя та різні приділи. Влаштовують свята й імпрези, приймають гостей. Цікавих з заморських країн і таких, що можуть мати вплив на їхню дальшу долю. І своїх: спископа, гетьманича — як хто і як кого. Партії, спори, війни... Це ж перекрій громадянства та ще й з різних частин України. Різні говори й говірки, навіть російська мова. Як хто...

В одному всі погоджуються: нізащо не вертатися додому. І тому, коли до табору приїздить большевицька репатріяційна комісія, стають проти неї однозгідно й вороже. І в очі говорять большевицьким офіцерам правду. Правду, якою накипіла душа за стільки літ — а не вільно було її сказати.

В таку пору в таборі гуде, як у вулику. Але комісія від'їздить, і знову повертаються будні. Аж до нової події. Аж до нового скринінгу. І тоді народ знову гуде, і один громадянин радить другому, як вести себе, щоб не бути скринінгованому. Все ж вискринінгованих, вивозять з табору, і народ організовує похід, протестує — та безуспішно. Зрештою за деякий час приймуть більшість знову між правовірних. Бо ІРО має різних людей, має різні директиви, або жадних. Часто навіть не знати, кому воно служить, ції службовці. Та життя невгаває. Театр, концерти, ювілеї, свята, виклади. Університет, академія, школи. Спорт, газети, політика. Це ж громадянство, це ж наче держава.

Аж доки ладійшов сорок дев'ятий рік — рік масової еміграції за океан. Коні продано, як і все, що не вміщається в приписані для еміграції скрині. Спакували свої дрібниці та висірілий одяг і подалися в мандрівку через Велику Воду. Залишили позад себе могилки на цвинтарі. Тих, що не дожили.

Пусткою війнуло від касарень. На подвір'ї трава поросла. Вже не будуть паслися наші коні.

(Закінчення буде)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1953 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Воргач Юлія.
В. 8. Женецький Степан, Ольга; Піхович Андрій, Шегедин Тарас.
В. 25. Варстон Іван И., Заяць Іван В., Тимочко Йосип.
В. 27. Гординський Святослав, Музика Григорій, Пісоцький Сидір, Марія; Плешкан Михайло, Юрчишин Микола.
В. 36. Ярославська Катерина.
В. 37. Гринішак Тетяна, Огар Катерина, Процак Марія, Рекляйтіс Анна, Сеаман Анна, Федин Марія, Хребет Олена.
В. 39. Гусак Параскева, Попяк Михайло.
В. 42. Гавроняк Василь.
В. 45. Молдаван Дмитро.
В. 49. Сидій Павло, Фуртак Осип.
В. 52. Гнатущак Василь.
В. 56. Лисик Марія М.
В. 59. Вайда Катерина, Процик Петро, Анна; Флонц Микола.
В. 73. Пшновська Марія О.
В. 92. о. Гончарів Іван.
В. 102. Зіпп Розамарія.
103. Масенко Орест, Степан, Катерина, Ляриса; Мука Василина.
В. 105. Велюх Йосип.
В. 106. Фірищак Осип.
В. 113. Юмин Юрій А.
В. 117. Гладишовська Наталія.
В. 120. Сполярич Андрій.
В. 127. Артинська Аліція, Гаравус Петро, Пристайко Василь, Школьний Олекса, Марія.
В. 130. Волинець Юрій мол., Крайник Іван, Марія; Рапавий Анна.
В. 143. Кенни Павло Ю., Тереса В.; Коваляк Катерина.
В. 158. Надзьо Антонина.
В. 161. Кулон Франко, Строк Іванна.
В. 164. Лило Мирон мол.
В. 171. Романів Галина, Явна Стефанія.
В. 175. Кушнір Богдан, Чертків Микита.
В. 178. Тимчишин Іван.
В. 183. Гурська Марія, Сепель Наїда.
В. 189. Заяць Роман Т., Піскар Олекса, Товпаш Ярослав.
В. 191. Войко Марія, Лебеденко Розалія, Паскевич Тома В., Удич Іван.
В. 200. Гарінська Ванда М., Миськів Амелія.
В. 204. Марко Павло, Овчар Михайло, Текля; о. Чекалюк Василь.
В. 217. Філяс Андрій.
В. 218. Павлишин Анна.
В. 221. Вигнанський Маркіян, Фріда І.; Морозович Жигмонт.
В. 224. Завальничний Степан, Анастазія.
В. 230. Козьоринський Григорій.
В. 238. Нестеренко Дмитро.
В. 240. Влашків Олександер, Гаврилів Іван, Анастазія; Гереґа Олександер, Кулик Текля, Лішнянський Михайло, Олена; Лучка Андрій, Синечко Федір, Якима Володимир.
В. 242. Головатий Йосип.
В. 252. Городний Степан.
В. 271. Гомерда Ярослава.
В. 272. Газука Ольга, Кохман Михайло, Мельник Анна, Модний Андрій, Микола, Агнеса, Антонина; Рутка Іван.
В. 277. Козій Степан, Рекута Володимир, Єва; Цізман Василь.
В. 282. Коблъовська Естера, Катерина, Ольга.
В. 287. Ґерило Андрій, Копистянський Володимир, Анізія.
В. 292. Варава Микола.
В. 293. Гук Ксеня, Салій Лідія.
В. 295. Гойсак Анна, Мідіян Анна.
В. 296. Проколик Марія.
В. 303. Вурик Євстахій И., Бурклей Розамарія К., Куземчак Розалія.
В. 306. Лютак Петро.
В. 313. Полліс Франко.
В. 316. Гарріс Йосип М., Гнатів Василь, Дзюнь; Спринський Василь.
В. 320. Гавриленко Марія.
В. 324. Гарчук Григорій А. мол.
В. 327. Копистянська Ірина, Місюренко Василь.
В. 328. Панкевич Зузанна.
В. 332. Добровська Софія, Мазепа Катерина.
В. 334. Струк Сергій, Марія.
В. 347. Камерон Євген К.
В. 348. Тарновська Наталія.
В. 350. Лупак Грація, Скорохід Василь, Марія.
В. 361. Бурбела Григорій, Федір; Зарицька Зиновія, Заяць Михайло, Кунцьо Володимир, Лозинський Миролюб; Ман Марія В., Машталір Зивій, Пажанська Любомира И., Пізнак М., Романюк Яків, Стасюк Ярослава, Стахів Марія, Сушків Марія, Чехович Параскева, Шипула Стефанія, Шпіх Степан.
В. 364. Ліщук Василь, Анна.
В. 367. Лопухович Із'яслав, Тулик Ілля, Анастазія.
В. 369. Климишин Наталія, Періг Юрій, Родріґуес Мануїл И.
В. 371. Змий Антонина, Кордуба Тома, Катерина.
В. 374. Бона Катерина М.
В. 375. Дикан Марія, Турчинський Богдан, Марія Ст.
В. 376. Мроз Іван.
В. 379. Василик Василь, Євдокія; Голойда Михайло, Марія; Захарчук Олекса, Ільницький Юліян, Копчак Петро, Лаврів Роман, Чубатюк Андрій, Анна.
В. 383. Де Ґраціо Альберт Ц., Анна.
В. 397. Варан Василь, Бронислава.
В. 423. Кухній Василь, Павлина; Шугайло Михайло, Юстина.
В. 430. Фик Микола, Цегелик Омелян, Варвара.
В. 432. Коваль Федір, Міґус Анна, Романюк Віталій, Слободян Микола.
В. 433. Куткевич Агнеса, Шинкар Іван.
В. 437. Бойко Дмитро, Гладун Володимир, Дідошак Василь.
В. 441. Савицька Стелла.
В. 444. Вениченко Олександер, Зузанна; Волчук Орест, Дершко Степан, Карапінка Йосип, Кравчук Петро, Сенюк Григорій.
В. 445. Братків Григорій, Вугай Петро, Качор Андрій, Ніньовський Петро.
В. 455. Ґермак Галина, Дідурик Мирон, Несвячений Андрій, Ізабела.
В. 459. Аслло Євген Г., Гец Марія.
В. 461. Плакида Ольга.
В. 466. Гасан Іван.
В. 471. Герґард Омелян, Мартин Григорій.
В. 477. Мирдич Микола.
В. 481. Захарко Григорій.
В. 487. Прокопів Федір.
В. 497. Ізьо Ольга, Усик Володимир, Фляк Микола.
В. 498. Водпар Степан.
В. 501. Водия Пелагія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 2. Голда Іван мол.,* Мирослав,* Михайло.*
В. 14. Венке Григорій, Олександра, Силвія; Гайдучок Лев, д-р Гой Михайло, д-р Шавала Андрій, Марія.
В. 25. Шумейко Степан.
В. 40. Макаровський Андрій, Андрій мол.*
В. 69. Клюфас Омелян, Ірина; Флис Михайло, Юлія.
В. 81. Костів Григорій,* Анна.
В. 85. Клюк Катерина.
В. 102. Мриц Анна.
В. 103. Іванець Роман.
В. 106. Вагрій Іван, Гавриш Василь, Анна; Іванків Марія, Коник Федір, Маргарита; Смилянський Іван.
В. 155. Тарасюк Григорій.
В. 171. Харевич Петро.*
В. 179. Городиський Степан.*
В. 184. Пеленська Софія.
В. 194. Загаєвич Василь С.
В. 203. Костик Сильвестер, Наум Василь, Сулжинський Данило.
В. 204. Атаманець Степан.
В. 221. Чукля Володимир, Марія; Шаблій Микола, Якимець Анна.
В. 239. Гринчук Ілля, Марія; Джура Іван, Зубик Йосип, Романишин Іван, Фостяк Марія.
В. 271. Кнап Михайло,* Макітра Володимир Е.*
В. 292. Городечний Дмитро, Іван, Єва.
В. 296. Волошин Мирослав.*
В. 301. Олексій Євген.
В. 327. Плетеницький Іван, Олена.
В. 341. Козак Микола.
В. 361. Нагірний Дмитро, Ольга.
В. 362. Осереджук Андрій.
В. 371. Стецкович Марія.
В. 376. Устяновський Михайло.*
В. 418. Цуп Ольга.
В. 423. Вродський Дмитро 2, Дениса; Шидловський Ілля, Валентина.
В. 457. Вронський Леонід, Макар Мирон.
В. 465. Чубей Анна.
В. 473. Кутний Степан, Марґуліс Олена.
В. 498. Климко Василь,* Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 39. Зарічний Михайло.
В. 94. Дигдало Володимир, Романа; Злочовський Северин, Стельмах Павло.
В. 114. Береян Володимир, Ольга.
В. 115. Олійник Іван, Анна.
В. 163. Пісечко Олександер,* Степан,* Анна, Олена.
В. 183. Морров Патриція А.
В. 191. Пахолок Мирон П.,* Анна К.
В. 194. Книш Іван, Михайлина, Наталія.
В. 240. Коровицький Іван, Костів Григорій,* Анна; Кулик Степан, Почтар Роман, Анастазія, Шумило Домініка.
В. 272. Бронко Марія, Зелененька Анастазія, Слободян Олена Т., Штоґрин Володимир, Ольга.
В. 285. Гайдаровський Василь.
В. 336. Дмитерко Федір, Хрін Микола, Марія.
В. 356. Гошуляк Михайло, Орест, Анна.
В. 362. Карпишин Анна.
В. 379. Винниченко Роман, Степан.*
В. 385. Рощак Василина.
В. 437. Майґутяк Володимир, Анна.
В. 444. Зеленко Костянтин, Стефанія.
В. 455. Шепарович Зенон, Іванна.
В. 459. Калат Розалія, Пилипишин Аделя Ю.
В. 469. Давида Павло.
В. 472. Казанівський Орест Л.
В. 489. Кершньовський Іван, Пищук Ольга, Тетяна.
В. 490. Варнецька Софія, Паньків Олекса, Салюк Федір.
В. 497. Маркевич Володимир.
В. 501. о. Вівчаровський Володимир.*
В. 502. Сокіл Онуфрій.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 25. Осадца Аполінарій, Тетяна.
В. 59. Сагайдак Іван.
В. 113. Коземчак Едвард.*
В. 156. Цвик Василь,* Олена.
В. 254. Тинишин Василь,* Микола,* Павло, Параскева.
В. 292. Ціко Микола, Марія.
В. 316. Куций Юрій М.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 13. Іванович Федір.
В. 39. Василик Іван.
В. 40. Гупало Яків.
В. 48. Лючетті Дорота.
В. 56. Паппа Василь.*
В. 57. Пилипенко Григорій, Ренч Володимир.*
В. 78. Мацик Михайло, Марта.
В. 85. Томашовський Михайло.*
В. 91. Карваш Дмитро,* Роман,* Анна; Козак Михайло,* Анна.
В. 106. Поваличек Стефанія.
В. 120. Вайт Йосип.*
В. 123. Скоць Юрій.*
В. 127. Лехновський Іван, Катерина.
В. 141. Кравчук Лідія, Кушулинська Катерина.
В. 174. Ковалик Едвард.* Катерина.
В. 194. Маркус Клавдія, Опарик Танас, Сливка Григорій, Данило, Анна, Ольга.
В. 221. Боршик Петро И. мол.,* Вітовський Володимир, Ангелина; Кузьма Марія.
В. 244. Рідер Стелла.
В. 276. Ґерра Степан.*
В. 277. Гула Петро, Лащук Борис.
В. 312. Співак Володимир, Анна.
В. 327. Павлів Володимир,* Ольга.
В. 336. Борисенко Григорій, Ніна; Ладрик Павло, Франя.
В. 337. Павловський Василь, Ольга.
В. 355. Цуциловський Петро, Ярослава.
В. 356. Бурдьо Володимир.
В. 361. Король Катерина, Річаїв Фенні.
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 369. Піттс Василь.*
В. 379. Тракало Василь.
В. 397. Коцюба Іван, Марія; Салапата Степан.
В. 418. Сороківська Марія.
В. 432. Вахняк Дмитро,* Геник-Березовський Роман, Гула Степан,* Добко Микола,* Анна; Зигар Анна, Кавка Павло, Ковалишин Іван,* Петро; д-р Козак Андрій, Марко Віра, Медицький Семен, Паньків Лука,* Пелех Юліян, Пузяк Мирослав Д., Роговський Роберт,* Силвасі Михайло,* Євгенія; Слободян Микола, Станиславський Михайло, Шалаґан Євген И., Марія; Шафранський Микола С.,* Шнайдер Микола.
В. 458. Світальський Тома.
В. 466 Жураковський Степан.*
В. 471. Грицина Іван, Козак Іван,* Марія.
В. 481. Віссель Ольга, Войнар Андрій,* Михайло,* Павло,* Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Олійник Іван, Анна.
В. 14. д-р Сидор Павло 2.
В. 27. Гайдаровський Василь.
В. 37. Слободян Олена Т.
В. 53. Дмитерко Федір, Хрін Микола, Марія.
В. 57. Кершньовський Іван, Пищук Ольга, Тетяна.
В. 69. Клюфас Омелян, Ірина; Флис Михайло, Юлія.
В. 81. Костів Григорій,* Анна.
В. 139. Войчук Петро.
В. 141. Малець Валентин.
В. 158. Савчинська Іванна.
В. 184. Шепарович Зенон, Іванна.
В. 194. Майґутяк Володимир, Анна.
В. 200. о. Журавецький Петро.
В. 211. Почтар Роман, Анастазія.
В. 219. Кисіль Павло.
В. 221. Буксар Юрій, Ірина; Сикилинда Кирило.
В. 263. Зарічний Михайло.
В. 287. Шумило Домініка.
В. 296. Пахолок Мирон П.,* Анна К.
В. 337. Демянчук Богдан, Ольга.
В. 338. Звірик Володимир.*
В. 341. Пясецький Юрій, Ольга.
В. 371. Герман Лев, Зелененька Анастазія, Салюк Федір, Штоґрин Володимир, Ольга.
В. 413. Калат Розалія, Пилипишин Аделя Ю.
В. 419. Зеленко Костянтин, Стефанія.
В. 438. Сікора Марко,* Михайлина.
В. 439. Давида Павло.
В. 441. Маркевич Володимир.
В. 445. Сокіл Онуфрій.
В. 472. Береян Володимир, Ольга.
В. 484. Гриник Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 17. Нестор Михайло,* Ткач Ванда Ст.
В. 39. Пиндус Михайло.*
В. 52. Ваврищин Ілля.
В. 94. Масівчук Євстахій.*
В. 155. Добрянський Андрій,* Федчишин Іван.*
В. 156. Турянська Антонина.
В. 163. Нагурний Едвард А.*
В. 164. Лило Михайло.*
В. 175. Загородний Григорій.*
В. 176. Василів Олена, Гнат Антін.*
В. 189. Заревич Євгенія.
В. 223. Швайлик Софія.
В. 255. Кислеха Юрій мол.,* Кіселич Йосип.*
В. 258. Соєр Юрій.*
В. 288. Тульба Андрій.*
В. 316. Гнатів Василь,* Дзюнь.
В. 321. Волярик Дорота А.
В. 324. Гарчук Григорій,* Харук Василь.*
В. 341. Романів Маврикій,* Спитковська Дорота.
В. 342. Скоципець Михайло.*
В. 352. Пацановський Євген.*
В. 361. Воднар Олекса.*
В. 367. Кіржецький Мирослав.
В. 378. Тисон Карло.*
В. 406. Турко Андрій.
В. 469. Зслик Михайло, Сохан Осип.*
В. 477. Лисогір Михайло.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 355. Сторож Василь.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 57. Сташко Катерина, Юлія.
В. 63. Бек Андрій.
В. 120. Вавро Павло.*
В. 143. Ожиївський Іван.
В. 160. Форман Михайло, Катерина.
В. 221. Луцків Іван.*
В. 375. Бучак Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 198. Александер Анна.
В. 338. Янковський Володимир.*
В. 429. о. Врублевський Ілярій.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 1. Піта Михайло.*
В. 3. Тхір Дмитро.*
В. 7. Капітула Дмитро, Роговський Федір.*
В. 8. Дюк Павло.
В. 25. Соколовський Дмитро.
В. 33. Сущик Никон.*
В. 39. Танасишин Петро.
В. 42. Валагурак Василь.
В. 45. Панамаренко Іван.
В. 52. Кметь Микола.
В. 64. Атаманець Параскева.
В. 65. Процак Михайло.*
В. 70. Ланнон Йосип А.
В. 77. Зарічна Меланія 2.
В. 87. Сучина Дмитро.*
В. 94. Федорович Олександер.
В. 102. Филипів Іван, Шулява Іван.*
В. 112. Сушельницька Софія.
В. 143. Кулич Агафія.
В. 155. Гурняк Михайло.*
В. 161. Попінчак Василь.
В. 178. Бохонок Марія.
В. 192. Мельник Петро.
В. 204. Кузів Михайло, Саластин Ольга.
В. 210. Полтавченко Григорій.
В. 216. Карплюк Марія.
В. 221. Макар Ярослава.
В. 230. Зогій Лука.*
В. 234. Могила Степан.
В. 247. Сасс Петро.
В. 248. Кобилянський Йосип.*
В. 250. Адамчик Іван.
В. 254. Гаврилич Михайло.
В. 276. Гранович Олекса.
В. 288. Сисак Йосип.*
В. 292. Насовський Захар.
В. 296. Балабан Іван.
В. 301. Думанчак Лука.
В. 305. Вітюк Катерина.
В. 314. Колесар Єлисавета.
В. 316. Оліщук Іван.*
В. 322. Вурачек Анастазія.
В. 334. Тиханська Олена.
В. 352. Дідух Яким.
В. 362. Павлович Федір.
В. 365. Кашицький Михайло.*
В. 367. Медвідь Юрій.
В. 369. Грабар Яків.
В. 383. Хоміцький Тома.
В. 406. Августинська Юлія.
В. 407. Водпар Марія.
В. 481. Качмар Василь.*

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1953 р було в У. Н. Союзі повнолітних членів	49,674
В місяці грудні 1953 р. прийнято нових	247
В місяці грудні 1953 р. прийнято наново	96
В місяці грудні 1953 р. прийнято з переступ. листами	63
В місяці грудні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	13
В місяці грудні 1953 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	50,093
В місяці грудні 1953 р. суспендовано	110
В місяці грудні 1953 р. відійшли з переступ. листами	58
В місяці грудні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	13
В місяці грудні 1953 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці грудні 1953 р. відійшли зо зворотом у готівці	35
В місяці грудні 1953 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяці грудні 1953 р. відійшли з виплаченим оoбезпеч.	3
В місяці грудні 1953 р. відійшли на виплачене обепеч.	9
В місяці грудні 1953 померли	57
Разом	286
З кінцем місяця грудня 1953 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,807

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	4
В клясі 1 на $ 500	61
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	134
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	423
В клясі 2-1000 на $1000	277
В клясі 2-1500 на $1500	5
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,519
В клясі 3-1000 на $1000	4,949
В клясі 3-1500 на $1500	67
В клясі 3-2000 на $2000	55
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,805
В клясі 4-1000 на $1000	2,459
В клясі 4-1500 на $1500	60
В клясі 4-2000 на $2000	45
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	130
В клясі 5- 500 на $ 500	2,974
В клясі 5- 750 на $ 750	423
В клясі 5-1000 на $1000	6,534
В клясі 5-1500 на $1500	163
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,997
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,443
В клясі 6-1500 на $1500	45
В клясі 6-2000 на $2000	23
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	56

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів.

В клясі 21- 500 на $ 500	2,128
В клясі 21-1000 на $1000	744
В клясі 21-1500 на $1500	16
В клясі 21-2000 на $2000	7
В клясі 21-2500 на $2500	3
В клясі 21-3500 на $3500	1
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років.

В клясі 22- 500 на $ 500	2,286
В клясі 22-1000 на $1000	1,740
В клясі 22-1500 на $1500	22
В клясі 22-2000 на $2000	33
В клясі 22-2500 на $2500	6
В клясі 22-3000 на $3000	7
В клясі 22-3500 на $3500	1
В клясі 22-4000 на $4000	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 23- 500 на $ 500	162
В клясі 23-1000 на $1000	67
В клясі 23-1500 на $1500	3
В клясі 23-2000 на $2000	9
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років.

В клясі 24- 500 на $ 500	2,191
В клясі 24-1000 на $1000	1,245
В клясі 24-1500 на $1500	15
В клясі 24-2000 на $2000	27
В клясі 24-2500 на $2500	6
В клясі 24-3000 на $3000	5
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	2

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя.

В клясі 25- 500 на $ 500	189
В клясі 25-1000 на $1000	111
В клясі 25-1500 на $1500	3
В клясі 25-2000 на $2000	10
В клясі 25-2500 на $2500	1
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	3
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,807

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Колоновський Варвара А., Йосип С.
В. 8. Женецький Іван, Марія.
В. 23. Барбієрі Михайло, Роберт.
В. 25. Луців Борис.
В. 27. Пісоцький Богдан, Марія, Ольга, Роман.
В. 38. Фалат Марія Є.
В. 42. Гавроняк Ірина, Федорів Олена М.
В. 51. Кулик Йосип К.
В. 59. Процик Андрій, Люба, Марія, Олена; Стахів Мирон М., Юрій О.
В. 63. Олівер Йосип П.
В. 70. Ланнон Ґері.
В. 75. Сенюх Йосип, Марія.
В. 76. Костецький Глорія, Іванна, Йосип мол.; Цибик Зенон, Марта, Тетяна.
В. 83. Подгурська Варвара М.
В. 92. Вільська Лідія А. 2.
В. 94. Вабій Христина А., Гринчук Михайло, Капустій Юрій О., Мудра Джін М.
В. 96. Рефт Давид И.
В. 103. Мука Марія, Мусенко Ярослава, Псюк Варвара Л., Григорій, Джойс, Йосип, Петро, Пилип, Тома.
В. 106. Височан Даяна Л., Горак Марія.
В. 107. Пилипчак Михайло С.
В. 114. Павленко Наталія, Фатима.
В. 115. Печенюк Володимир.
В. 116. Максимів Василь А.
В. 125. Ахорд Христина А., Здеблик Василь И., Романів Даниіло І.
В. 127. Кондратюк Лілея, Наталія, Оксана; Пристайко Роман 2, Райца Любомира Д., Школьний Олександер, Шрамко Марія 2.
В. 130. Крайник Богдан Ю.
В. 167. Присяжний Степан.
В. 168. Фидинишин Федір Ф.
В. 170. Пришляк Володимир, Марія.
В. 189. Дульнявка Сабина, Піскар Леся.
В. 191. Гарат Марія А., Дремук Микола К., ДуВоіс Роберт В., Лебеденко Дитер.
В. 200. Флагерті Едвин П.
В. 204. Бакуменко Христина А., Влагий Богдан, Мирослав, Ярослав; Диба Роман Ю.
В. 220. Сахно Давид А.
В. 221. Голойда Василь, Іван; Гонзалес Степан, Коцелко Михайло П., Худик Марія.
В. 224. Завалничний Володимир.
В. 230. Козьоринський Григорій М., Савицька Софія О., Ситник Людовик М.
В. 240. Адамович Люба, Вурдяк Богдан, Дубик Денис В., Майдан Марія, Мозіль Михайло, Синечко Ольга.
В. 242. Ковач Андрій.
В. 252. Труш Михайло.
В. 259. ЛяПоінте Лорена Ф.
В. 266. Бабяк Любомир, Орест; Гапяк Зузанна, Медвідь Марко.
В. 268. Педен Доналд Ст.
В. 271. Довжицька Бриґіда.
В. 277. Васинчук Євген К., Степан С.; Ґвосць Христина И., Ґроґоза Карен А.
В. 292. Носовський Федір.
В. 293. Варан Анна.
В. 295. Швець Роман М.
В. 305. Корінчак Іван П.
В. 307. Чопик Михайло.
В. 312. Хміль Тамара, Щербій Дорін.
В. 313. Вунґо Вівіяна Дз.
В. 316. Павлів Анна, Марія А.
В. 327. Душенчук Андрій.
В. 328. Панкевич Яким Р., Проник Ірина.
В. 338. Маґац Каролина О.
В. 350. Скорохід Анна.
В. 356. Воробець Іван С.
В. 358. Сорівка Лідія.
В. 361. Зарицький Юрій Б., Крамарчук Євген, Стасюк Лідія О., Стахів Борис С., Лариса А.; Томашівська Карін А., Чехович Оксана К.
В. 362. Війтик Катерина, Осер Михайло.
В. 364. Кореневич Орест П., Ліщук Лідія О.
В. 367. Гумницька Джін В., Крук Михайло, Лялюк Леся, Лопухович Микола, Тулик Мирослав.
В. 371. Кордуба Юрій.
В. 372. Загута Ненсі, Павло; Кручак Петруся М., Лонишин Ненсі.
В. 373. Стефанишин Анна.
В. 375. Дикан Святослав Гр. 4, Уляна М. 4., Загасайло З.
В. 376. Мроз Даяна.
В. 379. Васюнець Марія, Ярослава Л., Гриньків Зенон, Калинка Юдита А., Чубатюк Віктор, Микола.
В. 383. Де Ґраціо Антін.
В. 385. Бучек Любомир В.
В. 388. Рудий Степан М., Ціхоновський Роман М.
В. 397. Тарнавський Марко М.
В. 400. Риґбі Констанція А.
В. 414. Форналь Лоурієн Ц.
В. 423. Кухній Стефанія, Ярослав; Лазорів Налія, Литисова Люба, Підбуцька Стелла, Пісоцький Роман, Софія; Пономаренко Андрій, Шугайло Антін, Марія, Олена, Раїса.
В. 426. Комарницька Гертруда А., Марія А.
В. 432. Міґус Віра С.
В. 437. Герболка Ольга.
В. 438. Франт Володимир.
В. 445. Вілоус Наталія, Токар Кендес Дж.
В. 455. Дідурик Люба, Несвячений Богдан.
В. 457. Кос Любомира М.
В. 459. Аслло Михайло А.
В. 461. Яцків Ренді В.
В. 484. Драгош Люба, Юрій.
В. 487. Денисенко Лідія, Медяник Анатоль, Володимир, Микола; Олійник Рудольф, Пачковський Юрій В., Хоревич Ірина.
В. 489. Семенюк Ольга, Христина.
В. 495. Марчишин Марія А.
В. 497. Ізьо Олег, Фляк Марія.
В. 502. Голота Марія А., Кузик Дарлена Д., Даяна Е.; Шилюк Марія А., Ольга А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Воргач Юлія.
В. 7. Прокіпчак Іван.
В. 14. Венке Дарія, Ральф.
В. 81. Костів Надія, Ольга.
В. 106. Гавриш Марія, Коник Петро.
В. 180. Мадяр Олена.
В. 203. Сульжинський Юрій.
В. 221. Чукла Богдана, Люба.
В. 301. Гриньків Іван.
В. 327. Плетеницький Богдан, Дорота, Ярослав.
В. 423. Бродський Андрій, Шидловський Генадій, Юрій.
В. 445. Скавретко Іван 2.
В. 447. Середа Богдан.
В. 469. Дудар Михайло Л., Олена М.
В. 470. Дмитраш Петро А.
В. 473. Кутний Євген О. 5.
В. 498. Климко Віра, Христина.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 39. Зарічний Данило М. 2.
В. 114. Вереян Марія, Христина.
В. 115. Олійник Розамарія.
В. 183. Яремій Джін М., Ольга.
В. 194. Книш Дора, Ірина.
В. 240. Костів Надія, Ольга; Почтар Володимир Я.
В. 276. Шабля Розалія, Софія.
В. 295. Табака Дарія.
В. 336. Хрін Марія Л., Юлія.
В. 356. Гошуляк Дарія, Іванна, Михайло В.
В. 459. Калат Анна Р., Олена М.
В. 473. Івасечко Надія М.
В. 481. Попівчак Ричард К., Роналд П.
В. 502. Сокіл Орест О.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 25. Осадца Тетяна, Христина О.
В. 59. Сагайдак Василь.
В. 97. Вунґо Василь М.
В. 125. Поплавський Іван Р.
В. 147. Маркович Іван мол.
В. 199. Сивецька Ірина 2.
В. 292. Ціко Євгенія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 8. Гарасимів Іван.
В. 28. Сидор Євстахія, Стелла.
В. 48. Касаба Роман, Куцаба Дженевів.
В. 75. Сенюх Йосип З., Марія.
В. 78. Іздебський Павло, Клепчик Петро.
В. 91. Козак Бетті А., Степан.
В. 120. Вайт Йосифа А.
В. 121. Оленюх Євген.
В. 127. Лехновська Ірина, Марія; Ховайло Модест, Олександер.
В. 141. Кушулінська Анна, Лідія.
В. 150 Гуска Олена.
В. 155. Ковалевський Іван.
В. 161. Дуб Федір, Кость Єлисавета Б.
В. 184. Маркус Богдан, Тарас; Сливка Богдан, Іван, Ярослав.
В. 219. Пфіценмаєр Джилл.
В. 221. Шепіт Іван М., Юрій мол.
В. 283 Шакальська Дорота.
В. 312. Співак Надія Е., Тарас В.
В. 316. Варна Єлисавета.
В. 336. Ворисенко Євген, Неоніля; Ладрик Ольга, Христина.
В. 337. Павловський Володимир, Зиновій, Стефанія.
В. 341. Мисак Іван П.
В. 346. Данко Катерина.
В. 358. Тарнавська Маріянна.
В. 361. Король Марія.
В. 366. Ваховський Іван.
В. 371. Шпирка Лідія, Ярослава.
В. 423. Войчук Ярослав.
В. 432. Водикевич Ярослав, Гладій Петро І., Ярослав П.; Загребельний Олександер М., Роберт Ст.; Кавка Павло, Ковалишин Роберт М., Литвин Стефанія А., Ярослава; Мороз Володимир І., Муха Кетлін С., Пастир Петро, Рудик Дебора А., Ситник Гералдина А., Стрілець Богдан, Володимир; Топлин Орест Р., Ундер Тарас В., Федорів Василь, Едвард.
В. 450. Грец Марта.
В. 456. Рогатин Тарас В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Олійник Розамарія.
В. 53. Хрін Марія Л., Юлія.
В. 81. Костів Надія, Ольга.
В. 158. Савчинська Віра.
В. 161. Шабля Розалія, Софія.
В. 180. Табака Дарія.
В. 211. Почтар Володимир Я.
В. 221. Вуксар Богдан Ю.
В. 263. Зарічний Данило М. 2.
В. 264. Попівчак Ричард К., Роналд П.
В. 337. Демянчук Дарія А.
В. 413. Калат Анна Р., Олена М.
В. 438. Сікора Ярослав.
В. 445. Сокіл Орест О.
В. 472. Вереян Марія, Христина.
В. 474. Івасечко Надія М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 1. Воргач Юлія.
В. 56. Лисик Марія М.
В. 102. Мачковська Розалія М.
В. 242. Головатий Йосип.
В. 277. Цізман Василь.
В. 303. Вурик Євстахій мол.
В. 348. Тарновська Наталія.
В. 369. Климишин Наталія, Періг Юрій, Родріґуес Мануїл мол.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 7. Прокіпчак Іван.
В. 17. Ткач Іван Р. 2, Ненсі К., Роберт.
В. 164. Данило Катерина, Настуня.
В. 177. Лучка Едвард Ф., Кеннет В.
В. 199. Сивецька Ірина.
В. 206. Сорокатий Володимир.
В. 230. Савицький Петро.
В. 301. Гриньків Іван.
В. 358. Свідрик Михайло.
В. 361. Кибюк Євдокія, Федір.
В. 406. Полова Анна М.
В. 466. Калдвелл Юрій Е. Г.
В. 481. Захарко Гр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 92. Васараба Едвард В., Іван.
В. 122. Туркало Стефнія.
В. 142. Родзиняк Казимира, Марія.
В. 164. Гнилянська Анастазія.
В. 204. Тураш Марія, Чорній Павло.
В. 238. Бойко Васяль, Майдоней Анна, Богдан, Марія.
В. 239. Рутецький Жигмонт 5, Олеся 5.
В. 256. Недошитко Єва М., Наталія О. 2.
В. 259. Побуцька Віра А., Глорія І., Дарія О.
В. 281. Лаврінатіс Бернис.
В. 307. Старушко Йосип 2.
В. 330. Гаргай Михайло.
В. 341. Реваковська Анна, Іванна.
В. 361. Перетятко Марія 2.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 2. Воргач Василь.
В. 352. Цюк Ігор.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1953 р було в У.Н.С. дітей членів	20,293
В місяці грудні 1953 р. прийнято нових	219
В місяці грудні 1953 р. прийнято наново	46
В місяці грудні 1953 р. прийнято з переступ. листами	26
В місяці грудні 1953 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	9
Разом	20,593
В місяці грудні 1953 р. суспенспендовано	81
В місяці грудні 1953 р. відійшли з переступ. листами	23
В місяці грудні 1953 р. відійшли до старших чл. УНС	10
В місяці грудні 1953 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці грудні 1953 р. відійшли зі зворотом у готівці	19
В місяці грудні 1953 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	36
В місяці грудні 1953 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці грудні 1953 р. відійшли на безплатне прродовж.	—
В місяці грудні 1953 померли	2
Разом	179
З кінцем місяця грудня 1953 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	20,414

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	3,188
В клясі 2-ій на $ 400	725
В клясі 3-ій на $ 100	2,009
В клясі 4Р на $ 250	193
В клясі 4Р на $ 500	3,983
В клясі 4Р на $1000	1,766
в клясі 5Е на $ 250	300
В клясі 5Е на $ 500	4,781
В клясі 5Е на $1000	1,708
В клясі 6С на $ 500	1,137
В клясі 6С на $1000	624
Разом	20,414
З кінцем місяця грудня 1953 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	70,221

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за грудень 1953 р. суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж грудня 1953 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
ДМИТРО ГАЛИЧИН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
ОСИП ЛИСОГІР
3275 — 46th St., Astoria, L. I., N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
ГЕНОВЕФА З.-ЖЕРЕВНЯК
645 Reed Avenue, ... Akron 1, Ohio

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОВОДЯН
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

СТЕПАН КУРОПАСЬ
3301 N. Newland St., Chicago 34, Ill.
ВОЛОДИМИР ҐІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 18, Ont., Canada.
ВОЛОДИМИР КОССАР
150 Eugene St., Norwood, Man., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІВЗЕЙ
4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ДМИТРО ШМАГАЛА
4037 Riveredge Rd., Cleveland 11, O.
ІВАН РОМАНИШИН
15 — 38th St., Irvington, N. J.
Д-р ІВАН ВАСИЛЕНКО
567 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.
ВОЛОДИМИР ДІДИК
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
МИКОЛА ДАВИСКИВА
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ТАРАС ШПИКУЛА
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ОЛЕНА ШТОҐРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
АННА ВАСИЛЬОВСЬКА
636 N. St. Louis Ave., Chicago, Ill.
ВАСИЛЬ ГУСАР
291 Hudson Ave., Rochester 5, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під ч.:
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1953 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	225.80
2	243.38
3	225.21
4	36.25
5	543.79
6	100.73
7	232.50
8	394.43
9	196.91
10	98.25
11	184.82
13	416.32
14	623.54
15	169.16
16	66.41
17	74.20
18	67.56
19	12.53
20	649.18
21	154.01
22	84.10
23	121.98
24	108.35
25	770.17
26	31.43
27	504.08
28	127.97
29	222.94
30	86.84
31	112.00
32	27.96
33	239.07
34	23.40
36	244.17
37	206.25
38	352.94
39	951.38
40	58.13
41	34.31
42	434.98
43	57.01
44	113.83
45	528.67
46	106.86
47	139.68
48	55.56
49	220.17
50	89.12
51	64.27
52	264.68
53	163.49
54	172.62
55	189.99
56	172.93
57*	668.81
59	566.74
60	59.99
61*	49.36
62	56.91
63	510.11
64	265.66
65	245.52
66	71.60
67	203.20
68	14.92
69	223.01
70	395.31
71	75.83
72	66.60
73	118.70
74*	178.49
75	511.58
76	544.81
77	52.97
78	84.66
79	19.95
80	116.22
81	197.81
82	80.81
83	352.68
84	83.43
85	247.85
86	145.93
87	160.76
88*	187.55
89	54.18
90	208.95
91	370.21
92	52.84
93	166.94
94*	1,176.43
95	98.13
96	521.23
97	144.20
98	127.39
99	185.15
100	180.83
101	31.94
102	1,075.32
103	135.76
104	195.02
105	391.44
106	1,087.14
107	169.24
108	149.00
109	152.27
110*	9.42
111	67.85
112	319.53
113	108.24
114	166.19
115	145.71
116	188.65
117	177.86
118	123.09
119	94.24
120	422.79
121	358.21
122	75.87
123	178.59
124	142.55
125	495.12
126	128.57
127	1,026.18
128	113.10
129	41.43
130	923.97
132	134.09
133	235.79
134	136.21
135	37.52
137	226.71
138	98.47
139	98.45
140	231.82
141*	42.83
142	379.77
143*	164.15
144	102.91
145	180.67
146	167.87
147	1,359.56
148	63.84
149	103.52
150	209.92
151	167.98
152	102.54
154	43.23
155	828.68
156	351.64
157	19.37
158	460.32
159	78.15
160	193.71
161	650.70
162	62.89
163	378.41
164*	715.02
165	130.30
166	60.05
167	270.08
168	321.46
169	32.76
170	605.44
171	275.48
172	112.33

Відділ	Заплатив
173	196.86
174	19.87
175	306.84
176	369.08
177	169.13
178	298.66
179	300.51
180	138.61
181	109.54
182	229.59
183	188.43
184	202.11
185	60.18
186	56.33
187	94.70
188	27.45
189	552.02
190	43.09
191	306.33
192	324.85
193	47.36
194*	951.94
195	29.43
196	58.51
197	26.19
198	18.54
199	45.83
200	485.42
201	38.61
202	36.87
203	146.73
204	1,635.01
205	60.37
206	624.65
207	74.69
208	40.97
209	40.81
210	392.49
211	249.59
212	84.79
213	232.52
215	117.12
216	14.08
217	840.55
218	306.01
219	681.63
220	397.07
221	2,631.94
222	56.14
223	354.83
224	49.52
225	12.48
226	95.14
227	35.30
228	64.52
229	125.39
230	706.07
231	14.70
232	77.82
233	254.04
234	449.40
235	192.60
236	220.94
237	293.88
238	848.59
239	332.20
240	594.39
241	161.60
242	304.81
243	66.97
244	28.07
245	256.15
246	93.90
247	253.12
248	127.62
249	34.95
250	11.69
251*	423.78
252	443.70
253	326.17
254	347.14
255	42.27
256	131.15
257*	351.85
258	24.53
259	293.97
260	12.23
261	51.96
262	95.78
263	45.84
264	63.96
265	100.94
266	758.94
267	140.74
268	148.20
269	20.84
270	365.23
271	217.80
272	203.84
273	24.62
274	381.74
275	115.75
276	397.97
277	1,052.42
278	25.73
279	35.14
280	194.26
281	355.28
282	36.23
283	214.44
284	272.42
285	3.65
286	293.99
287	486.00
288	303.21
289	140.13
290	159.57
291	257.85
292	1,144.84
293	317.59
294	30.75
295	386.97
296	353.09
297	23.35
298	130.25
299	120.87
300	127.28
301	304.94
302	35.85
303	74.92
304	530.05
305	362.49
306	72.51
307	116.26
308	191.84
309	39.61
310	93.28
311	49.60
312	108.71
313	17.24
314	14.26
315	30.98
316	1 018.56
317	139.25
318	123.10
319	153.44
320	300.81
321	162.77
322	96.52
323	193.67
324	360.15
325	512.87
326	107.82
327	377.95
328	82.13
329	16.88
330	257.87
331	139.32
332	47.19
333	126.97
334	480.90
335	215.89
336	498.07
337*	254.39
338	250.44
339	182.73

Відділ	Заплатив
340	14.81
341*	521.44
342	288.26
343	188.89
344	99.67
345*	431.92
346*	30.81
347	303.29
348	452.43
349	68.99
350	214.80
351	74.31
352	199.33
353	561.76
355	200.05
356	212.65
357	58.82
358*	131.50
359*	20.05
361	2,738.59
362	195.17
363	151.39
364	756.42
365	59.82
366	41.77
367	1,073.39
368*	92.59
369	279.97
370	479.09
371	518.02
372	303.50
373	86.60
374	106.24
375	404.12
376	57.16
377	27.22
378	24.97
379	2,181.13
380	116.63
381	30.34
382	25.43
383	446.12
384	96.78
385	464.88
386	52.36
387	46.69
388	419.24
389*	86.53
390	177.48
391	24.55
392	11.71
393	144.98
394	42.29
395	33.59
396	51.87
397*	779.67
399	44.93
400	77.63
401	42.82
402*	26.83
403	136.54
404	41.40
405	68.80
406	246.24
407*	87.76
408	13.07
409*	100.59
410	14.74
411	25.74
412*	143.53
413	122.41
414	485.61
416	6.64
417	85.79
418*	82.24

Відділ	Заплатив
421	69.31
422	44.76
423	519.39
424	10.78
425	69.18
426	49.32
427	403.01
429	62.18
430	880.19
431	47.25
432*	4,849.26
433	43.85
434	29.45
435	134.20
436	202.18
437	405.65
438	97.53
439*	272.72
440*	89.07
441	713.19
442*	183.43
443*	10.56
444	643.91
445	364.19
446	79.72
448	37.73
449	75.52
450	5.96
451	63.07
452	96.18
453	7.25
454	16.79
455	176.80
456*	90.84
457	681.29
458	433.82
459*	142.41
460	166.25
461	203.98
463*	33.92
465*	297.43
466	80.36
467	29.56
468*	106.10
469*	280.86
470*	25.50
471	117.11
472*	685.24
473*	1,634.15
474	27.04
475	94.40
476	113.51
477	248.65
478*	155.63
479	26.80
481	144.55
482	181.04
483	184.12
484	377.49
485	25.25
486	32.97
487	205.94
488	10.56
489	15.00
490	110.81
491	.50
492	4.02
493	57.20
495*	27.03
496*	39.88
497	202.41
498	151.61
499*	63.92
501	32.08
502	173.58

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. — $117,761.93

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	3.69
3	2.42	221	1.88
28	4.21	226	.83
30	7.09	230	2.22
33	4.64	234	13.67
37	10.35	237	2.88
39	23.31	243	2.53
65	12.79	245	1.06
70	5.07	274	1.49
83	2.86	275	12.35
90	4.40	278	1.15
101	3.04	286	23.14
106	3.40	305	3.91
108	3.78	316	1.41
112	4.11	321	3.93
117	4.86	335	3.70
125	2.66	336	8.73
127	3.37	342	4.07
139	2.55	358*	3.24
143	6.50	361	2.68
147	39.29	367	8.71
151	3.53	370	5.41
170	5.34	384	15.13
185	5.66	388	5.28
206	2.65	426	1.38
209	2.82	482	1.53

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. — $ 306.20

Разом з місячних вкладок від членів	$118,068.13
Відсотки від бондів	39,822.75
Відсотки від морґеджі в	2,792.30
Відсотки від членських позичок	966.87
Відсотки з банків	215.64
Чинш з реальностей	3,582.00
Приходи з реальностей і гостинниці в Кергонксон, Н. Й.	35,821.37
Приходи друкарні і книгарні	22,710.53
Заробок на бондах	1,603.49
Жертва з каси УНС на Захист Сиротинець	500.00
Вкладки вплачені від членів на Захист „Союзівку"	383.00
З переносу виплаченої нагороди відділовим секретарям з мол. деп. до адміністраційного фонду старших членів	4,810.73
З переносу виплаченої нагороди за членів мол. деп. до адміністраційного фонду стар. членів	1,108.75
З переносу резерви за переписаних членів з мол. деп. до деп. стар. членів	289.00
З переносу інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	45.90
Уневажнена нагорода за нових членів, відділовим секр., лікарям і т.п.	100.44
Уневажнена дивіденда	4.52
Уневажнена запомога з фонду запомогового	95.00
Інші звороти	75.68
З переносу федерального податку за помічні сили	1,048.60
З переносу стейтового податку за помічні сили	24.40
Підвищено вартість інвестицій в бондах (increase by adjustment)	1,968.66
З переносу на обниження вартости інвестицій в реальностях	73,040.12
Сплати морґеджів	4,197.78
Продаж і сплати бондів	97,946.51
З переносу на обниження вартости інвестицій в бондах (decrease by adjustment)	5,923.06
Сплати членських позичок	4,073.90

Сирітські части по бл. п.

в. 130 Турчин Стефан	125.00
в. 369 Грабар Яків	800.00
в. 427 Юрчишин Петро	500.00
в. 441 Кузь Юрій	500.00
Разом	$423,144.13

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.

Відділ:	
1 Піта Михайло	$ 1,000.00
3 Тхір Дмитро	500.00
7 Капітула Дмитро	1,000.00
20 Ріпок Дмитро	500.00
25 Соколовський Дмитро	500.00
29 Малищак Михайло (T-1000)	1,000.00
29 Малищак Михайло (E-1000)	1,000.00
29 Малищак Михайло (P-500)	500.00
33 Сущик Нікон	500.00
39 Танасишин Петро	1,000.00
42 Валогурак Василь	1,000.00
45 Панамаренко Іван	500.00
64 Атаманець Параня	1,000.00
65 Процак Михайло	1,000.00
70 Ланон А. Йосип	1,000.00
77 Зарічна Емілія (W-1000)	1,000.00
77 Зарічна Емілія (E-500)	500.00
87 Сухина Дмитро	1,000.00
101 Зілер Іван	250.00
102 Пилипів Іван	1,000.00
102 Шуляба Іван	1,000.00
112 Сушельницька Софія	500.00
127 Гах Іван	1,000.00
130 Турчин Стефан	500.00
137 Райс Михайло	1,000.00
146 Чепак Олекса	1,000.00
155 Гурняк Михайло	1,000.00
158 Марцишин Іван	500.00
161 Попінчак Василь	500.00
170 Мах Анна	500.00
192 Мельник Петро	500.00
194 Ольховий Гілярий	1,000.00
204 Саластіон Ольга	1,000.00
210 Полтавченко Григорій	500.00
216 Карплюк Марія	500.00
234 Могила Стефан	1,000.00
250 Адамчик Іван	1,000.00
254 Гаврилич Михайло	1,000.00
259 Олешко Анна	500.00
259 Скарабан Данило	1,000.00
276 Гранович Олекса	500.00
287 Велік Макар	500.00
282 Носовський Захар	500.00
285 Іваницький Яків	500.00
286 Балабан Іван	500.00
301 Думанчик Лука (W-500)	500.00
301 Думанчик Лука (T-500)	500.00
304 Попелюк Андрій	500.00
305 Вітюк Катерина	1,000.00
314 Колесар Елисавета	1,000.00
316 Оліщук Іван	500.00
317 Данків Юлія	500.00
322 Бурачек Анастазія	250.00
327 Католя Юстина	1,000.00
334 Тиханська Гелина	1,000.00
352 Дідух Джеймс	500.00
361 Прокопів Петро	500.00
362 Павлович Теодор	500.00
365 Кащіцький Михайло	1,000.00
367 Медвідь Юрій	500.00
369 Грабар Яків	1,000.00
383 Хоміцький Тома	1,000.00
406 Августинська Юлія	657.00
407 Воднар Марія	1,000.00
427 Юрчишин Петро	500.00
441 Кузь Юрій	500.00
481 Качмар Василь	1,000.00
7 Рогоський Теодор	500.00
8 Дюк Павло	500.00
52 Кметь Микола	500.00
94 Федорович Александер	500.00
143 Кулич Агафія	500.00
178 Бохонок Марія	500.00
204 Кузьов Михайло	500.00
221 Макар Ярослава	500.00
230 Зоґі Лука	500.00
247 Сас Петро	1,000.00
248 Кобилянський Йосиф	1,000.00
288 Сисак Йосиф	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	3,000.00
Грошеві звороти	5,516.13
Відсотки на закуплених бондах (accrued)	995.33
Обнижено вартість інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	5,814.02
Виплати на реальностях: податок, вода, паливо, світло і т.п.	4,241.43
Дивіденда для прийнятих наново членів	12.60
Перенос на обниження вартости в реальностях (decreased by adjustment)	6,000.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Відділ	
102 Топій Іван	300.00
341 Сітковський Олекса	118.00

Інші виплати сирітського фонду:

Відсотки на закуплених бондах (accrued)	42.29
Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	8.53

Виплати з фонду народного:

Українська Енциклопедія	830.00
Обниження вартости інвестицій в бондах (decrease by adjustment)	82

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Пожива, опал, світло, платня робітників і інші виплати на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	26,774.40

Виплати з фонду обезпеки інвестицій і смертности:

Кошти перебудови будинків, податок, асекурація, платні робітників і інші виплати на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	67,040.12

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ	
1. Курилів Василь	35.00
1. Воргач Андрій	35.00
6. Воробець Андрій	35.00
6. Видзак Іван	20.00
7. Кріль Антін	35.00
9. Ващук Мартин	40.00
11. Метсек Михайло	35.00
20. Гаврик Ефрозина	25.00
20. Кафка Анна	25.00
20. Кафка Василь	40.00
20. Савіцький Теофіль	35.00
28. Гарасимчук Василь	35.00
29. Язвінський Іван	35.00
31. Кузьо Іван	35.00
39. Кіт Анділя	50.00
42. Непик Текля	35.00
59. Красіцька Текля	30.00
59. Пашкевич Михайло	35.00
64. Гнатейко Іван	25.00
69. Шевчук Юлія	25.00
70. Наконечний Кирило	36.00
78. Косінський Михайло	35.00
78. Іздепський Іван	35.00
94. Курочко Олена	25.00
95. Зґіба Профир	35.00
99. Сенюк Анастазія	25.00
99. Зинковський Микола	35.00
100. Валіґродська Ева	30.00
109. Морої Микола	35.00
109. Моріс Микола мол.	25.00
112. Цапик Каролина	30.00
113. Вич Стефан	35.00
113. Годчак Василь	35.00
113. Лукач Іван	35.00
113. Метришак Павло	35.00
121. Грещук Микола	25.00
121. Щур Дмитро	25.00
123. Баран Марія	25.00
123. Баран Василь	35.00
123. Кучвара Марія	25.00
123. Сербан Іван	35.00
140. Ващак Стефан	35.00
140. Мирдич Микола	35.00
155. Процанин Марія	25.00
156. Закорченна Ксеня	35.00
158. Савчишин Анна	25.00
158. Урбанська Анна	25.00
161. Підуфала Анна	25.00
164. Ясінська Анна	25.00
168. Космина Софія	25.00
173. Баран Анна	25.00
191. Бачинська Параскевія	30.00
192. Лещинський Раймонд	25.00
207. Сторожук Марія	50.00
212. Чайковська Катерина	25.00
212. Медвідь Катерина	25.00
212. Сулек Анна	25.00
213. Запотоцький Андрій	35.00
214. Сава Александер	35.00
216. Яруняк Катерина	25.00
219. Савка Катерина	25.00
223. Кузумко Ілія	35.00
223. Попівчак Андрій	35.00
223. Тарабаш Дмитро	35.00
237. Бревусь Розалія	25.00
238. Давискиба Микола	75.00
242. Дончак Андрій	35.00
253. Заячковська Марія	25.00
254. Гаврилич Михайло	50.00
261. Стадник Ілько	35.00
262. Табака Марія	25.00
266. Дзундза Роман	35.00
268. Моріс Іван	35.00
274. Свет Марія	25.00
276. Хлиста Теодор	35.00
276. Василь Роман	35.00
278. Орловська Апольонія	25.00
280. Калюта Анна	25.00
280. Міленька Микола	35.00
280. Назар Анастазія	30.00
295. Пулк Василь	40.00
304. Запоточна Ольга	30.00
305. Камінський Михайло	35.00
335. Мотулька Ілько	40.00
339. Вішко Марія	25.00
345. Гелецький Теодор	35.00
347. Глосніцька Параня	25.00
352. Олійник Стефан	35.00
352. Шуба Софія	25.00
361. Філяк Гелина	25.00
361. Левків Петро	35.00
361. Омельченко Марія	25.00
361. Пастушенко Тарас	25.00
364. Яцишин Василь	35.00
367. Пукіш Василь	35.00
368. Маік Юстина	25.00
369. Курій Михайло	25.00
371. Вернер Волтер	35.00
381. Гузій Михайло	50.00
383. Вуяр Михайло	25.00
388. Гачак Андрій	35.00
390. Прухніцький Іван	25.00
400. Сіймовський Михайло	35.00
403. Клапач Юстина	25.00
406. Гріненко Параскевія	25.00
407. Овсяник Параска	25.00
407. Мазник Анна	25.00
410. Іванюк Григорій	40.00
410. Шикітка Андрій	25.00
411. Чофай Теодор	25.00
427. Ковальський Іван	25.00
432. Добко Микола	35.00
483. Гуменицький Михайло	35.00

Інші виплати запомогового фонду:

Обнижено вартість інвестицій в бондах	31.07

Виплати з фонду конвенційного:

Відсотки на закуплених бондах	211.46
Обниження вартости інвестицій в бондах	19.93

Виплати з резервового фонду:

Обниження вартости інвестицій в бондах	5.87

Виплати з фонду адміністраційного:

Винагорода відд. секретарям за четвертий квартал 1953 р.	22,010.09
Виплати друкарні і книгарні	20,524.99
„Свобода" за орґан	7,900.00
Платня помічних сил	3,608.66
Платня головного уряду	3,409.98
Нагорода за нович членів	2,540.50
Федеральний податок за помічні сили	1,735.29
Винайм машин і прибори для зладження звітів і виказів (IBM)	1.099.94
Видатки канцелярійні на пошту і інші видатки	939.32
Кошти подорожі і репрезентації	836.29
Нагорода за нових членів організаторам	752.50
Лікарі за нових членів	702.50
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Кошти подорожі організаторів	499.10
Оголошення	330.00
„Свобода" за праці і друки	258.42
Стейтовий податок за помічні сили	235.56
Асекураційні департаменти за дозволи і звіти	234.94
Фотографічні знимки аплікацій і документів	175.30
Обезпечення помічних сил	159.60
Головний лікар	60.00
Спортова акція	60.00
Телефон	59.85
Канцелярійні прибори	56.98
Оплата за канадійські чеки і депозита	45.43
Обниження вартости інвестицій в бондах	42.82
Оправа книг	16.75
Вода	4.50

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	$155,249.91
Позички членам	3,166.87
Разом	$408,526.09

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем листопада 1953 р. осталася	$262,404.01
Прихід за грудень	423,144.13
Разом	$685,548.14
Розхід за грудень	408,526.09
Готівка з 31. грудня 1953 року остається	$277,022.05

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 277,022.05
Морґеджі	579,379.02
Бонди	11,742,330.38
Позички членам	311,387.69
Реальності	299,881.37
Друкарня	10,543.79
Разом	$13,220,544.30

Стан довжний:

Постмерний фонд нових родів обезпеч.	$12,505,653.28
Адміністраційний фонд	155,028.01
Конвенційний фонд	86,589.65
Запомоговий фонд	210,689.33
Народний фонд	15,175.07
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	70,276.00.
Резервовий фонд	18,043.88
Сирітський фонд	100,832.07
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	44,237.61
Фонд Зах. Сиротинця	14,019.40
Разом	$13,220,544.30

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	14.35
2	15.96
3	9.75
5	122.33
7	52.47
8	75.71
9	29.98
10	37.58
11	46.31
13	76.13
14	143.58
16	15.34
17	23.48
18	5.53
19	4.79
20	297.30
21	1.80
22	18.73
23	44.66
24	4.24
25	111.87
26	1.35
27	66.10
28	10.60
29	8.82
30	2.92
32	5.14
33	101.82
34	3.71
36	41.76
37	30.05
38	179.74
39	181.65
40	10.69
41	.70
42	121.60
43	42.09
44	2.82
45	284.95
46	31.96
47	99.47
48	13.63
49	100.81
50	11.84
51	13.79
52	64.10
53	193.44
54	26.09
55	115.47
56	45.63
57	68.87
59	213.69
60	10.02
61*	38.68
62	30.58
63	171.79
64	13.70
65	21.14
66	14.62
67	4.83
68	13.29
69	30.88
70	29.11
71	59.39
72	1.19
73	25.22
74*	31.88
75	217.62
76	75.79
77	4.90
78	8.30
79	1.51
80	3.53
81	22.04
82	4.18
83	64.46
84	40.81
85	29.68
86	9.25
87	7.85
88*	74.07
89	.93
90	10.22
91	19.69
92	5.94
93	62.82
94*	370.74
95	.45
96	154.34
97	51.54
98	1.60
99	25.98
100	15.55
102	278.35
103	69.71
104	42.53
105	175.68
106	296.32
107	24.85
108	1.02
109	13.21
110*	5.26
111	1.58
112	47.88
114	19.29
115	19.61
116	19.97
117	10.73
118	5.20
119	29.13
120	66.58
121	46.25
122	34.34
123	15.22
124	6.27
125	283.97
126	30.35
127	113.38
128	20.00
130	216.81
132	23.23
133	31.81
134	10.09
135	1.08
137	28.00
138	15.00
139	15.92
140	117.19
141*	9.37
142	113.72
143*	81.48
144	28.08
145	36.83
146	86.60
147	187.42
148	2.48
149	10.97
150	68.19
151	75.65
152	25.81

Відділ	Заплатив
154	1.00
155	175.24
156	205.10
157	.45
158	75.52
159	2.73
160	20.70
161	57.88
163	144.99
164	62.27
165	4.78
167	18.72
168	17.79
170	272.46
171	131.45
172	5.07
173	37.33
174	.45
175	73.24
176	58.86
177	174.33
178	31.37
179	159.99
180	49.25
181	5.41
182	37.30
183	49.10
184	28.67
185	9.03
186	27.04
187	10.00
188	2.25
189	150.07
190	7.04
191	121.41
192	166.59
193	.25
194*	294.24
196	11.22
198	.25
199	10.21
200	155.86
201	1.45
202	9.66
203	63.82
204	590.78
205	.45
206	157.11
207	4.50
208	15.22
210	25.26
211	56.74
212	8.38
213	46.32
215	34.36
216	1.21
217	296.29
218	26.55
219	198.15
220	125.18
221	680.36
222	5.71
223	30.56
224	23.25
225	2.95
226	1.25
227	2.71
228	.68
229	8.84
230	146.21
232	11.64
233	54.36
234	136.85
235	10.60
236	57.36
237	59.86
238	262.11
239	28.23
240	280.69
241	7.98
242	36.36
243	15.36
244	3.48
245	65.58
246	3.72
247	4.92
248	72.68
250	1.35
251*	182.12
252	78.24
253	94.99
254	243.00
255	5.33
256	43.57
257*	102.61
258	12.05
259	30.79
260	6.61
261	4.62
262	20.73
263	9.80
264	16.98
265	13.82
266	262.30
267	9.60
268	95.91
269	1.97
270	13.47
271	101.31
272	19.18
273	23.07
274	23.32
275	47.17
276	96.89
277	250.07
279	2.35
280	2.70
281	324.78
282	7.11
283	116.67
284	6.38
286	6.56
287	123.28
288	22.94
289	69.84
290	39.27
291	92.88
292	324.54
293	131.83
294	42.32
295	39.78
296	24.70
297	1.54
298	8.49
299	4.95
300	48.75
301	41.93
302	3.00
303	2.80
304	101,34

Відділ	Заплатив
305	13.39
306	16.31
307	38.04
308	16.29
309	3.61
310	7.80
311	1.35
312	14.21
313	5.45
314	13.25
316	348.85
317	48.55
318	121.46
319	66.08
320	59.49
321	62.62
322	14.68
323	15.70
324	40.31
325	54.04
326	.25
327	192.87
328	81.37
329	4.04
330	146.69
331	64.64
332	2.25
333	7.10
334	50.88
335	34.06
336	101.13
337*	101.50
338	20.34
339	44.82
341*	216.04
342	42.50
343	78.95
344	9.05
345*	28.77
346*	1.58
347	149.92
348	154.29
349	13.10
350	103.68
351	10.29
352	23.81
353	68.11
355	61.14
356	61.71
357	7.84
358*	57.64
359*	3.90
361	1,083.00
362	40.63
363	5.91
364	167.34
365	3.55
366	.90
367	268.21
368*	24.40
369	56.71
370	87.25
371	48.67
372	90.54
373	10.28
374	87.12
375	70.78
376	1.59
377	4.15
378	3.73
379	721.89
380	54.76
383	57.38
384	8.87
385	27.37
386	15.36
387	27.02
388	149.21
389*	10.35
390	104.11
391	22.22
393	64.93
394	17.47
395	.45
396	1.78
397*	187.20

Відділ	Заплатив
398	5.46
400	9.27
401	3.21
402*	4.56
403	19.87
404	.45
405	2.22
406	16.00
407*	1.15
409	1.13
410	.45
412*	71.50
413	49.76
414	404.26
417	18.07
418*	4.48
421	67.94
422	4.50
423	153.83
425	20.46
426	12.07
427	349.83
428	21.55
429	1.35
430	332.94
431	7.64
432*	1,715.75
433	28.31
434	35.57
435	90.39
436	197.18
437	103.87
438	6.91
439*	134.14
441	255.16
442*	9.37
443*	13.96
444	535.49
445	79.45
446	32.61
447*	42.36
448	6.17
449	86.70
450	1.35
451	100.62
452	22.17
454	26.16
455	37.67
456*	38.30
457	49.46
458	103.37
459*	27.25
460	49.99
461	103.28
463*	26.42
465*	100.52
466	134.89
467	.68
468*	53.70
469*	244.54
470*	28.96
471	96.82
472*	192.30
473*	737.87
474	134.37
475	3.20
476	29.46
477	.68
478*	62.88
479	7.72
481	48.26
482	5.94
483	43.52
484	198.83
485	18.21
486	.50
487	28.43
490	21.51
491	14.18
492	13.03
493	13.78
496*	2.03
497	19.93
498	78.13
499*	40.78
501	21.13
502	250.67

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$32,452.96
Відсотки від бондів	5,931.45
Відсотки від морґеджів	147.66
Відсотки від членських позичок	4.64
Уневажнена нагорода за нових членів	3.80
З переносу федерального податку за помічні сили	244.92
З переносу стейтового податку за помічні сили	1.91
Уневажнений грошевий зворот	3.30
Уневажнена дивіденда	2.00
Підвищено вартість інвестицій в бондах (increase by adjustment)	344.55
З переносу з обниження вартости інвестицій в бондах	873.32
Сплати морґеджів	2,202.36
Сплати членських позичок	57.69
Разом	$42,260.56

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
2. Воргач Василь	500.00
352. Цюк Ігор	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	3.900.00
Грошеві звороти	1,566.89
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	289.00
Обниження вартости інвестицій в бондах (decreased by adjustment)	864.81
Відсотки на закуплених бондах	350.03

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагорода відділовим секретарям за четвертий квартал 1953	5,768.04
Платня поміччних сил	1,837.73
Нагорода за нових членів	1,602.75
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
„Свобода" за праці і друки	505.00
Федеральний податок за помічні сили	460.20
Видатки на пошту	50.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп.	45.90
Стейтовий податок за помічні сили	38.54
Лікарі за нових членів	21.00
Обниження вартости інвестицій в бондах (decrease by adjustment)	8.51

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	53,648.50
Піднесено вартість інвестицій в бондах	334.55
Морґеджі	6,000.00
Позички членам	4.64
Разом	$78,896.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем листопада 1953 осталася	$ 76,108.88
Прихід за грудень	42,260.56
Разом	$118,369.44
Розхід за грудень	78,896.00
Готівка з кінцем грудня 1953 р. остається	$ 39,473.35

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 39,473.35
Морґеджі	59,029.36
Бонди	1,934,145.38
Позички членам	5,185.25
Разом	$2,037,833.34

Стан довжний:

Посмертний фонд	$1,986,393.02
Адміністрац. фонд	51,440.32
Разом	$2,037,833.34

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 31. грудня 1953 р.	$13,220.544.30
Майно молодечого департаменту	2,037,833.34
Разом	$15,258,377.64

Р. Слободян, гол. касир.

50,000,000-ний ТЕЛЕФОН

„Я тільки хотів спробувати, чи він функціонує!" — сказав президент Айзенгавер, вживаючи вперше свій новий телефонний апарат, який заінсталювали йому на його бюрку телефонічні компанії з нагоди встановлення 50-мільйонового телефонного получення в країні. Цей апарат, зроблений із звичайного матеріялу, з якого виготовлюється всі інші телефонні апарати, але має довкола 48 золотих зірок, що репрезентують 48 поділку з президентською печатковою.
стейтів, як теж, має золоту

● Марсель Дюфріш, один з лідерів французької комуністичної робітничої юнії — Конфедерації Праці, — що його арештовано в Парижі в минулому тижні за протидержавну діяльність, внаслідку заходів своїх партійних приятелів, вийшов на волю, — як це звичайно діється у скомунізованій Франції.

● Президент Айзенгавер іменував головного делеґата ЗДА до Об'єднаних Націй Генрі Кебота Лоджа генералом бриґади в резерві. Він досі був резервовим полковником, а перед працею в ОН був республіканським сенатором із стейту Массачусетс.

● Генеральний прокуратор Герберт Бравнелл повідомив, що Протитрестовий Відділ при департаменті справедливости переводитиме слідство в справі подорожчання кави, ціна якої піднеслася більше як на долар за фунт.

Мирослав Прокоп

СУЧАСНА ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА УКРАЇНИ Й ЕМІҐРАЦІЯ

(4)

Така теза страшенно близька до того, що говорять російські еміґраційні імперіялісти, які так і кажуть, що СССР — це Росія. (Очевидно тільки тоді, коли мова про позитивні елементи цісї Росії, отже, факт, що це напр. великодержава тощо. Натомість, кажуть вони, що СССР — це не Росія, тоді коли мова про московські злочини над поневоленими народами). Під впливом росіян сьогодні на заході також часто вживають окреслення „Росіян", коли говорять про всі народи СССР.

Але коли таке спрощуваня справи для росіян та їх опікунів корисне, воно зовсім некорисне для нас. Бо те, що Москва змушена сьогодні визнавати принаймні формально державну окремішність українського народу, це діється не в результаті якоїсь московської ласки для нас. Це діється тому, що Москва це визнавати мусить. Навіть оця формальна українська державна незалежність є здобута українським народом у важких змаганнях і за ціну величезних жертв. Чому, отже, ми мали б відрікатись цього безперечного здобутку українського народу?

Крім того, така наша постанова справи буде мати велике значення в момент, коли прийде до розвалу СССР і коли Україна стане справді вільним членом кола державних народів. Немає нічого важчого, як впроваджувати в це коло новий суб'єкт. Такого кандидата старі держави завжди дуже нерадо вітають. Зовсім легше дістатись туди тому, хто там уже перебував формально, хоч справжньої незалежности він і не мав.

Крім того, остається ще питання соборности наших земель. Якщо ми відкинемо УРСР також з формального боку, тоді яким титулом будемо покликатись на соборність українських земель майбутньої української держави? Етнографічним принципом? Він у міжнародних відносинах має доволі слабу вимову. В 1945 році, в центрі Европи ,викинули декілька мільйонів німців з їх етнографічних земель і ніхто тим не турбується, що вони там творили більшість. На що ми тоді зможемо покликатись? На Українську Народну Республіку, чи на гетьманську державу з 18 сторіччя, в час, коли жадна з них тривало не обіймала таких територій, які обіймає сучасна УРСР? (Тут треба зробити одне застереження: сказане тут не є ані запереченням УНР, ані схваленням УРСР, яка суттю є московським сателітом. Тут мова тільки про ствердження формально правних атутів нашої визвольної справи, які український нарід здобув твердою боротьбою і яких ми не можемо зрікатися).

Але, крім тих формальних моментів, є ще й моменти суттєвої натури. Ми не можемо забувати, що вартість кожного народу міряється об'єктивними елементами сили даної держави. Сюди належить територія і її розмір та розташування, її стратегічне значення, природні ресурси і багатства, розмір упромисловлення краю, машинізація хліборобства, оборонна здатність, отже узброєння та сила армії. Сюди належить також кількість населення, його моральний стан, його провідна верства, її культура, тощо.

Коли все це брати до уваги, то зразу впадає в вічі факт, який великий елемент сили українського народу становить те, що він має, принаймні, формально окрему державу, що територія цісї держави належить до однісї з найбільших порівняно з іншими західніми европейськими народами, що сьогодні ми маємо вже розвинену промисловість, якої валова продукція дорівнює продукції передових держав заходу, а деяких і перевищує. От напр. у видобутку чавуну, сталі, вугілля Україна в 1952 році перевищила навіть европейську Францію, що є старою промисловою країною. При тому сучасна Україна має також численні фахові кадри, що сьогодні потрібні для керівництва модерною державою.

Як серйозно цю останню справу розцінюють на заході, видно з тривожної статті, яку помістив 8 червня 1953 Ню Йорк Тайм, в якій він подав, що СССР переганяє ЗДА в питанні вишколу технічних кадрів. В час, коли в ЗДА в в цьому році осягнули 19,000 людей дипломи інженера , в СССР це число виносить 50,000. Звичайно, в питанні основних галузей виробництва СССР далеко відстає порівняно з ЗДА, але вже оте явище більшого випуску фахівців має також свою вимову і нею в Америці турбуються. Тому також із цього погляду мусимо визнати за наш великий здобуток те, що напр. в 1950 році було в Україні 127,000 молоді у високих школах чи технікумах. Коли від того відняти навіть кількість росіян, то і тоді остається показне число нашої фахової інтеліґенції.

Хто з нас хотів би завернути Україну до стану з-перед І світової війни? Правда, сьогодні Україна жорстоко визискується Москвою, але власне за те й провадить визвольну боротьбу український нарід, щоб від того визиску себе звільнити та стати виключним господарем власної землі.

Так отже не тільки з огляду на боротьбу українського народу проти большевицької Москви, але також з огляду на ту організовану державну силу, яка на Україні існує, в усіх наших політичних концепціях українська еміґрація повинна у своїй боротьбі проти большевизму виходити з цісї існуючої України, а не з її заперечення. Змагати до її звільнення від московських колонізаторів і від большевизму, а не неґувати сам факт існування формально окремого українського державного твору.

Революційне підпілля.

Так отже морально-політична сила найширших верств українського народу і їх спротив московським большевикам з одного боку та існування формально незалежної, хоч фактично поневоленої української держави з другого боку, є двома важливими чинниками сили сучасної України.

Третім елементом сили українського народу, який рішає про те, чому нам треба рахувати передусім на сучасну Україну, є підпольна революційна боротьба українського народу, зокрема його революційне підпілля.

(Продовження буде).

ЖАЛОБНА ГРОМАДО...

Промова д-ра Степана Витвицького на похоронї президента УНР Андрія Лівицького

Жалобна Громадо!

Проводимо на вічний спочинок Голову Української Держави, тої, яка створилася 22 січня 1918 року, і якій ім'я — Українська Народня Республіка. Не дзвонять на ту сумну вістку дзвони Софії, не клоняться перед Тінню Покійного державні прапори, не чуємо прощального гомону гармат, не віддає Покійникові свого останнього салюту українська зброя, а тихий збір еміґрантських вигнанців випроваджує оце Президента Української Народньої Республіки в Його останню дорогу. Не судилось бо Йому правити народом на своїй території, не розпоряджав він теж множеством воєнних полків, не пишався зовнішніми ознаками влади, але, проте, уявляв своєю постаттю Маєстат найвищої нашої цінности, якій на ім'я Україна.

Моторошно стає кожному з нас, коли видимо як в чотирьох стінах вузької труни замикаються і немов закінчуються всі життєві мрії і змагання людини, її сподівання на приманливе щастя і життєві її осяги. І коли закриється оце безоглядне віко домовини та потім засипле його сіра земля, здасться нам, що все скінчилось. Але хіба це було справдішнє і ціле життя, що так мало би кінчитися? Ні, бо поза тим і понадтим є ще друге і більш реальне життя.

„Хто вірує в Мене, той хоч би вмер — буде жити". — сказано в одному місці святої Євангелії. Покійний вірував в ту основну Суть, яка міститься в тих величних словах. Він вірував в ту її частину, яка називається Україною, вірив в неї в один з найбільш критичних моментів нашої історії, коли вона була пробуджена у вогні й бурі. З тою вірою пішов Покійний на вигнання, щоби засвідчувати перед народом і перед світом, що Українська Держава існує, що її територія тільки часово окупована ворожою силою, але що на сторожі прав поневоленого народу стоїть його законний Уряд, який в противагу до накинутого насильством чужого режиму репрезентує справжню волю народу, та який не спочине поки не здобуде державної незалежности.

Як важко приходилось нашим державним будівничим і провідникам народу боротися з самим собою, коли треба було рятувати і зберігати самі основні елементи державности! Як недалеким являється в перспективі часу шлях від Переяслава до Гадяча, а яка далека оця дорога для ходу української політичної думки. Пам'ятаймо про всі труднощі, які приходилось поборювати Покійному, як одному з представників найвищої державної влади, зараз після закінчення першої світової війни, маємо це на увазі особливо, коли бажаємо розцінити безпорожньої льсти і славослов'я Його образ, як цілого чоловіка з усіма присущими саме цілому чоловікові вальорами і недомаганнями. Отож, після окупації України большевицькими аґресорами, припав на плечі Покійного Президента, як тодішнього міністра закордонних справ Української Народньої Республіки ,важкий обов'язок — зберегти для Української Держави бодай якусь частину її території. В стані примусової конечности оба найбільш в ту пору відповідальні державні мужі, а то Симон Петлюра і покійний Андрій Лівицький, були приневолені піти на догоду з Польщею, оформлену т. зв. Варшавським Договором. Але мимо цього договору, вважається Головного Отамана Петлюру та однаково Покійного Президента великими постатями нашого недавнього минулого, бо зміст і значення згаданого політичного акту, хоч може й помилкового, почались і зродились в чистому джерелі глибокого патріотичного почування, в бажанні знайти реальний захист українській державній ідеї, себто в чистих ідейних спонуках. І це розуміє українська людина, коли однаково з пам'яттю Симона Петлюри вшановує пам'ять Андрія Лівицького. Як цілий чоловік умів теж Покійний визнати свою помилку, та вмів її теж направити.

Час проводу Покійного Президента припадає на один з найважчих періодів нашої історії. Це доба революційного зриву та пізнішого упадку під ударами, коли в кліщах ворожого терору перебувала Східня Україна, а Західня її область виносила на собі лихоліття польської займанщини. Берегти в той час в належній повазі символ Української Державности — перевищувало не раз людські спроможності. Проте, Покійний доніс до останніх своїх днів цей символ в повній його достойности і передав нам, його наступникам. Якби так всі ми знали, скільки діймаючого болю крилось нераз під маскою привітного усміху Президента і скільки покори в службі народові мусів він виявити — тоді ми мусіли б належно оцінити жертвенний труд Покійного. Коли згодом Екзильний Уряд мусів стати гостем польської Речі Посполитої, Покійний поміг вдержатися у великій частині еміґрації, встиг забезпечити її існування і виєднати деякі умови для культурно-наукової праці.

Разом з тим треба підкреслити дальшу ще одну основну рису характеру Покійного, це Його почуття української соборности. Він мав, як мало хто, високий респект до української культури, якої всі глибини досі лежать ще не розгорнені і для тої таємної сили, що вдержала націю проти всіх ворожих затій. Подумаймо тільки: протягом довгих століть жили окремим життям дві вітки українського народу, в різних умовах господарського, соціяльного, культурного, політичного і релігійного побуту, під тиском екстермінації двох ворожих їй сил. За той час гинули народи, падали чужі держави, валилися великі імперії, а український нарід, позбавлений своєї провідної верстви, зберіг себе як націю, а разом з тим і свою єдність, та залишився нероздільний і одностайний, щоби в дні 22 січня 1919 року на Софійській площі проголосити своє політичне об'єднання. Покійний Президент мав особливе відчуття для тої містичної, утаєної сили народу, і вся його практична діяльність за час його вигнання проходила під знам'ям соборности українських земель. Всі питання, які торкалися цілости української політики вирішувалися часто за почином і під проводом Покійного всіми заінтересованими нашими політичними чинниками.

По лінії тих основ української державної політики пішла теж акція Покійного Президента на еміґрації після закінчення другої світової війни. Ото він підняв заходи задля реорганізації Державного Центру Української Народньої Республіки, щоби створити одностайний, соборний фронт української політичної еміґрації. Цієї мети досяг Він актом заснування Укр. Національної Ради в дні 16 липня 1948 р. Завдяки Його ініціятиві, невсипущому Його трудові та виїмковій умілості логодити політичні противенства, звершився того дня акт з'єднання майже всіх політичних груп української еміґрації. Це свідоцтво великого і зрілого державницького розуму тодішніх проводів наших політечних організацій, це, хоч на жаль, проминаючий, але все таки найясніший промінь серед злиденного нашого еміґраційного буття, це найсвітліший вияв справжньої любови до Української Батьківщини, який все таки буде освічувати шлях закритого перед нами невідомого майбутнього.

Під проводом Покійного Президента українська державна політика досягає своїх давніх намірів — Об'єднати зусилля поневолених народів СССР для спільної визвольної боротьби: створенням Паризького Бльоку наближаємо цей намір до його реалізації.

Для виконання важких завдань державного проводу Бог наділив Покійного Президента цінними прикметами Його характеру. Він вложив Йому у колиску неабиякий талант: дав Йому ясну, погідну, зрівноважену вдачу. Це дуже щедрий дарунок для провідного державногоо мужа, коли вже зроду у нього всі сили ума і серця достроєні в одну спокійну гармонійну симфонію думок і почуттів, слів і діл. Це велика шанса, коли щораз не приходиться нам змагатись з самим собою, з непокірними демонами нашої фізичної напруги. При тому мав Андрій Миколаєвич ясний, доброзичливий підхід до всіх справ і до всіх людей та умів в кожному комплексі і в кожній людині відкрити і використати все, що позитивне і творчі та з того викувати конструктивну вартість. Мав теж великий дар бачити справи і людей серцем. Воно — це знання, здобуте серцем, наймудріше і найцінніше. Умів до того забути і вибачити — це велика ласка, про яку просимо в щоденній нашій молитві.

Мандрує Дух Покійного Президента по Україні з Різдвяним привітом. Стукає до тюремних ґрат, переступає кільчасті огорожі концентраційних таборів, заглядає до хат українських людей і віддає їх привітом: „Христос родився". І ото в тій мандрівці по Україні заспокоюється Дух Президента. Бо хоч він бачить, що український люд, сповитий дахом терпіння, по цей смуток його неволі перемагає ще більш могутній патос героїки, акорд активного героїзму у нестримній боротьбі за волю. Кожний тиск ворожого гніту і терору відтискається на Батьківщині розквітом нових моральних сил, що наближають нас до перемоги.

І з України, через непрохідиму завісу прориваються до могили Президента незлічимі квіти найкращих почувань мільйонів українських сердець і кануть плачем на домовину. Вони вистелюють його путь в оті хороми, де царствують великі постаті української історії, князі, гетьмани і духові правителі народу, і де довкруги збираються тіні всіх тих борців, яких остання думка і останній віддих належали Україні. Ця дорога в деяких писаннях великих умів людства про безсмертність душі називається „дорогою до добрих людей": добрих, бо визволених з усіх пороків дочасного земного життя. А той світ, до якого переходить Покійний, називається не раз в таких же саме писаннях „справжньою землею", супроти якої наша земля, що по ній ступаємо, являється тільки тінню. Так, бо та реальна земля — це справжній і дійсний світ. Бо дійсне є те, що діє, а з того саме світа і його Найвищого Правителя сходить на весь народ наймогутніша, незрима і непереможна сила духа, яка веде його по шляху призначення. В тому Царстві житиме повсякчас душа Покійного Андрія Миколаєвича Лівицького.

Вічний спокій Тобі і вічна Тобі пам'ять, Пане Президенте!

Книжка й часопис — найнеобхідніші речі в домі культурної родини.

ПОВІДОМЛЕННЯ У.Н.С. В СПРАВІ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Йдучи назустріч потребам і побажанням американсько-української молоді, що були виявлені, між іншим, в окремій постанові, винесеній на конвенції Ліґи Української Молоді Північної Америки в Дітройті в 1950 році, Український Народний Союз рішив приступити до здійснення свого давнього пляну щодо курсів українознавства для української молоді.

Перевіривши можливості влаштування таких курсів та обговоривши справу з заінтересованими представниками молоді, зорганізованої в Лізі Української Молоді Північної Америки, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, виконуючи ухвалу минулої конвенції з 1950-го року, рішив на своїм засіданні в дні 17-го грудня приступити до здійснення цього пляну та оцим подає до відома:

1. Курси Українознавства для американсько - української молоді будуть зорганізовані в приміщеннях Союзівки, вакаційно - відпочинкової оселі Українського Народного Союзу біля Керґонксон, Н. Й.

2. Курси триватимуть чотири тижні, від 2-го до 28-го серпня 1954 р. та включатимуть навчання української мови, літератури ,історії та всіх предметів з українознавства, як теж поодинокі ділянки громадської праці. Курси вестимуть кваліфіковані учителі та інструктори.

3. Курсанти матимуть окремі приміщення в будинках Союзівки, як теж матимуть там хаті і зможуть користати з усіх відпочинкових і розвагових удогіднень цісї оселі.

4. Самі курси влаштовуться старанням і коштом Українського Народного Союзу. Курсанти зобов'язані покрити тільки частину оплати самого побуту та прожитку в Союзівці в сумі $100 за чотири тижні.

5. На курси приймається всі особи українського походження зі ЗДА і Канади (хлопців і дівчат народжених і новоприбулих) у віці від 16-того року життя. Першенство мають члени Українського Народного Союзу.

6. Зголошення приймає Головна Канцелярія УНСоюзу: 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J., впродовж січня, лютого і березня. В зголошеннях обов'язково треба подати: ім'я і прізвище, дату і місце народження, освіту та чи знає українську мову. Разом із зголошенням треба прислати щонайменше половину оплати ($50).

Пригадується, що в зв'язку з необхідністю попередньої підготови самих курсів, як і приміщень для курсантів, зголошення до участи в курсах треба обов'язково надіслати найпізніше до кінця березня 1954 р..

Джерзі Сити, Н. Дж., січень 1954.

Головний Екзикутивний Комітет Українського Народного Союзу

Український Літературно-Мистецький Клюб Ню Йорк 149. 2nd Av.

В Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбудеться в п'ятницю 29-го січня обговорення останньої МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ. Доповідачем буде арт.-мал. Антін Малюца. Початок в год. 8 веч.

В суботу, дня 30-го січня 1954 р. о год. 7-й веч. в обох залях домівки ЛМКлюбу відбудеться ІНАВҐУРАЦІЙНИЙ ВЕЧІР Мішаного Студіо-Хору Літ.-Мист. Клюбу під дириґуванням Ігоря Соневицького. — І. Інавґураційна частина (в долішній залі). 1. Відкриття і Привітання — проф. С. Литвиненко. 2. „Музичне виконавство на еміґрації" — проф. Р. Савицький. 3. „Чужинці про Капелю Ол. Кошиця" — проф. В. Січинський. 4. „Про хорове мистецтво" — проф. Ігор Соневицький. 5. Виступ Мішаного Хору: а) С. Людкевич: „Новая радість"; б) К. Стеценко: „На Орданській річці"; в) М. Леонтович: „Ой, з-за гори кам'яної". II. Зустріч з громадянством (в горішній залі).

● Колишнього султана Марокка, Могаммеда Бен Юссуфа, що його французи скинули були минулого літа й перевезли на Корсику, тепер вивезено в невідомому напрямку, правдоподібно на якийсь острів на Тихому океані. Французи злякались, що звеличники колишнього султана, які масово демонстрували на його честь в еспанській частині Марокко, можуть зорганізувати його втечу з недалекої Корсики.

● Молочарні доставили в Ню Йорк у місяці грудні минулого року найвище число фунтів молока — 564,297,745, на 6 відсотків більше, як у тому самому місяці 1952 року. У зв'язку з цим збільшилося в метрополії споживання молочних продуктів.

Вступайте в члени У. Н. С.

Повідомляємо, що ціна оголошення величини 1 інча через 1 колонку виносить $1.40. Проситься належитість (відповідно до величини оголошення) пересилати разом з текстом.

Адміністрація „Свободи".

Політично-ідеологічне підложжя Переяславської Угоди 1654 р.

(Продовження зі стор. 2)

чать, що Адам Кисіль був гаряче прив'язаний до своєї православної української віри, а на пропозицію з Риму перейти на унію відповів з незвичайною гідністю, що це було б можливе тоді, коли б українська Церква мала за безпосереднього зверхника особу не латинського, але свого східнього обряду. Мав він на думці потребу утворення українського патріярхату в Києві.

Митрополит Косів негайно по Переяславській Угоді, при першій зустрічі з московським воєводою в Києві, прямо заявив царському висланцеві, що Переяславську Угоду міг укласти Гетьман з козаками, одначе вона його та його духовенство не зобов'язує.

Як партія українських самостійників була ще заслаба і, по сотках років чужого панування не могла збудити віри серед українських мас у власні українські сили, так само партія пропольської розв'язки українського питання не могла розвинути своєї політичної програми в першу чергу через крайню нетерпимість польської сторони та непопулярність в Україні порозуміння з Польщею внаслідок різних соціяльних інтересів українських мас.

Початки москвофільської течії в Україні

Існувала ще й третя політична течія в тогочасній Україні, москвофільська течія, що за найкращу розв'язку для повстання Хмельницького вважала об'єднання України з Московщиною; вона, ця політична течія, була творцем Переяславської Угоди. Ця група мала своїх прихильників серед невеликої частини козацької старшини, серед темних козацьких мас та серед частини православного духовенства, зокрема нижчого духовенства.

Українська москвофільська група, послуговуючись демагогічними кличами, зуміла приєднати до себе українські маси, обітницями, що тільки цар стане в обороні їхніх соціяльних прав проти шляхти та проти козацької старшини. Москвофільська партія взяла свій початок на переломі 16 та 17 століття під час найбільш роз'яреної боротьби поміж православними та уніятами; її речниками були православні екстремісти, що, не можучи подолати свого противника в межах Речи Посполитої, стали оглядатися за допомогою в Москву.

На початку 17-го століття вони такої допомоги не могли сподіватися ні від царя, ні від патріярха, бо Московщина була тоді спаралізована на двадцять років повним розкладом всередині держави під час так званої Великої Смути. Одначе, коли по 1618 році прийшло до вибору нового царя та усталення нової династії Романовичів, зв'язки поміж українськими релігійними екстремістами та Московщиною стають щораз частіші, аж вкінці на протязі останніх двадцятьох років перед Хмельниччиною формується серед них політична орієнтація на Москву.

Українські москвофіли з вибухом Хмельниччини стали дуже активними серед українських мас. Вони були творцями відомого політичного клича, одинокого ідеологічного клича з часів Переяславської Угоди: „Волимо під царя православного восточного". Що цей клич був політичною демагогією, такою самою демагогією, якою була обітниця, що цар стане в обороні покривджених соціяльно українських зреволюціонізованих мас, докажемо нижче. Фактом є, що ця українська москвофільська течія прагнула до об'єднання з Москвою ще від початку повстання Хмельницького, а під час Переяславської Ради тиснула на душевно розбитого гетьмана та на вищу козацьку старшину. Ця москвофільська течія була творцем Переяславської трагедії і нею займемося ближче в наступній статті.

(Далі буде)

ПОХОРОНИ ПРЕЗ. ЛІВИЦЬКОГО

(Закінчення зі стор. 1-шої)

Покійника до останнього місця його спочинку. На чолі походу йде о. Паладій Дубицький з хрестом, за ним довгий шпалір (понад 50) вінків і китиць, що їх несуть представники від організацій. Між ними зауважуємо Голову УСХС д-ра Я. Гинилевича. — Далі бачимо вінки від багатьох організацій. Тут є вінки д-ра С. Витвицького, Президії УНРади, ВО УНРади, вірного вояцтва, грузинської еміграції, північних кавказців, УСП, ЦК УРДП, Проводу ЗЧ ОУН, ЗП УГВР, ОУН, УНДС, СКТСУ, СЗСУ-СП, УНГ, Легіону ім. С. Петлюри, кілька вінків від студентських організацій, від Пластового Проводу, від СУВ, ОУЖ, козаків, українських ветеранів в Австрії, українців з Ганноверу, Вальки, Інґольштадту та багато й багато інших, а зокрема від поодиноких осіб. Також були вінки від воякцтва з Франції, переданий ген. Удовиченком та від організацій Франції, переданий інж. Созонтовим.

Міцний дощ не перешкаджає походові, який розтягнувся майже на кілометр. Перед труною Небіжчика йде хор, за ним духівництво на чолі з Митрополитом Ніканором, а побіч труни почесна варта з пластунів та студентів. За труною родина Небіжчика, д-р С. Витвицький, Президія Української Національної Ради, Виконавчий Орган у повному своєму складі, — представники українських та чужинних організацій і чисельне громадянтсво (до 500 осіб).

Між почесними гостями ми зауважуємо представників Американського Комітету Визволення від Большевизму пп. Печа, Діза, Александра. Від баварського уряду Оберреґіруңґрат п. Лендвіґ та представники інших народів пп. Сухенек-Сухецький, Кордзая, Кабиш, Кантемір, Траґо, Маґома, Вірер, Ганс Кох, Џаґарашвілі, Глазков, Бушман, Султан, Козлов, Бутенко та інші.

Далі була репрезентована українська Католицька Церква та всі українські політичні, військові й громадські центральні організації, на чолі з своїми головами, управами та видатними членами; вся українська преса в Німеччині, українські Високі Школи.

Після останньої Служби Божої, зв'язаної з похоронним обрядом, що її відправив Митрополит Ніканор, та глибоко прочулені слова Владики, що в своєму короткому слові сказав, що життєвий шлях Покійного Президента Андрія Лівицького був, як і шлях Його попередника Симона Петлюри, тернистий, вкритий великими перешкодами і дуже важкий. Але покійний Президент Андрій Лівицький так само, як і його Великий попередник, не зважаючи на всі труднощі і небезпеки — вели за собою український нарід до його світлого майбутнього та остаточної перемоги...

Після Владики надхненну промову виголосив заступник Президента і Голова Виконавчого Органу УНРади д-р Степан Витвицький. (Дослівний текст промови д-ра Ст. Витвицького на стор. 3-тій в цьому числі).

На закінчення похоронного обряду Заступник Голови ВО УНРади С. Довгаль подякував Митрополитові та духівництву за відправи Служб Божих та похоронних обрядів, а чужинцям і українському громадянству за чисельну участь у цьому сумному державному акті.

Як останнє „прощай" — кожний підходив та кидав свою грудку землі в могилу Президента.

Вислови співчуття

Як тільки поширилася сумна вістка (через оповіщення і клепсидри Президії і ВО УНРади та через радіо тощо) про смерть славної пам'яти Президента Української Народньої Республіки Андрія Лівицького, почали надходити численні вислови співчуття.

Досі надійшли телеграми й листи від ряду українських установ і організацій і окремих осіб. Серед них від ЦПУЕН, УСХС, УККА, УНСоюзу, „Свободи", КУК'у, Архиєп. Івана Бучка, СУВ, СУВІ, УВУ, УТГІ, НТШ, Укр. Товариства Інженерів, СВУ, ПЛАСТ, СУМ, ОУК, СУЖ, таборових громад Куфштейн (Австрія), Ерлянґен, Союзу Українських Студентів у Німеччині, Комітету Сприяння УНРаді в Ганновері, ОУЖ та багатьох інших.

З чужинців досі надіслали свої вислови співчуття Бундесміністер проф. д-р Оберлендер, міністер-президент Баварії д-р Еґґер, адмірал Л. Стівенс, Верх. Козаче Представництво, АБН, Об'єднання чеських федералістів - демократів, президент Ради Білоруської Народньої Республіки Абрамчик, повноважний міністер Латвії Ліпшіц, керівник ІМКА в Европі А. Ґрабер, Комітет Визволення Литви і його Викон. Рада, Президент Білоруської Центр. Ради Островський, польське Товариство Прометеївського Руху в Лондоні та інші.

Численні телеграми й кондоленційні листи надійшли безпосередньо на ім'я членів родини покійного Президента.

18 січня відбулося жалібне засідання Президії Української Національної Ради і присутніх у Мюнхені членів Виконавчого Органу, присвячене пам'яті Президента Андрія Лівицького. Укр. Інф. Бюро)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє всіх своїх членів, що дня 13-го січня ц. р., із непередбаченої перешкоди, річні збори не відбулись, як було проголошено, а були лише звичайні місячні збори, на яких вибрано двох делеґатів і їх заступників на Конвенцію УНС.: В. Кушнір і І. Патуляк, делеґати; Ф. Дмитриха і Д. Мадай, заст. Річні збори відбудуться в середу, дня 17 лютого. — П. Костик, предс.; І Патуляк, кас; В. Кушнір, секр.

Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найпевніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

Ділимося сумною вісткою з громадянством, бувшими вояками українських Визвольних Змагань, з учительською громадою та громадою з Синевідська Вижнього, що бувший старшина У.Г.А., ґімназіяльний професор, директор малої духовної семинарії у Львові, директор таборової ґімназії в Ашафенбурґу

бл. п. ІВАН БАРАН

по прийнятті Найсв. Тайн, упокоївся в Бозі дня 25. січня 1954 року.

Панахиди відбудуться в середу, 27. січня, четвер, 28. січня, в п'ятницю, 29. січня о год. 8-ій ввечорі в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вулиці в Ню Йорку.

Похорони відбудуться в суботу, 30. січня, о год. 9-ій рано з похоронного заведення до греко-катол. Церкви св. Юра при 7-ій вул. в Ню Йорку.

В жалобі й смутку остають
дружина СТЕПАНІЯ з Левинських БАРАНОВА
син БОГДАН і вся РІДНЯ.

ТАРЗАН, ч. 3220. Похмурий риск.

Розуміючи більше рухи вартівника як його слова, Тарзан, а за ним Волтор, полізли по драбині.

— Я трішки розумію їхню мову — шепнув Волтор. — Сьогодні, коли місяць підіб'ється вгору, ми маємо стати поживою для крокодилів.

Жабочоловік зліз вниз по драбині і застукав до халупи своїм списом. З-під халупи виплив крокодил.

— Як споночіє, — прошепотів Тарзан, спостерігаючи, як вартівник керує своїм „конем", — ми ще можемо втекти. Принаймні можемо спробувати.